

எமது விடுதலை வரலாறு இந்த மாவீரர்களின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களது இறப்புக்கள் அர்த்தமற்ற இறப்புக்கள் அல்ல. இந்த வீரர்களின் சாவுகள் எமது சரித்திரத்தையே இயக்கும் உந்துசக்தியாக, எமது போராட்டத்தின் உயிர் மூச்சாக, எமது போராடிகளின் உறுதிக்கு உத்வேகமளிக்கும் ஊக்கு சக்தியாக அமைந்துவிட்டன. இந்த மாவீரர்கள் காலத்தால் சாகாதவர்கள், சுதந்திரச் சிற்பிகள். எமது மண்ணிலே ஒரு மாபெரும் விடுதலை எழுச்சிக்கு வித்திட்டுச் சென்ற வீரமறவர்கள். எமது இனத்தின் சுதந்திரத்திற்காக, கௌரவத்திற்காக, பாதுகாப்பிற்காக தமது இன்னுயிரை சர்துள்ள இந்த மகத்தான தற்கொடையாளர்கள், (தியாகிகள்) காலம் காலமாக எமது இதயக் கோயிலில் பூசிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

மாவீரர்நாள்

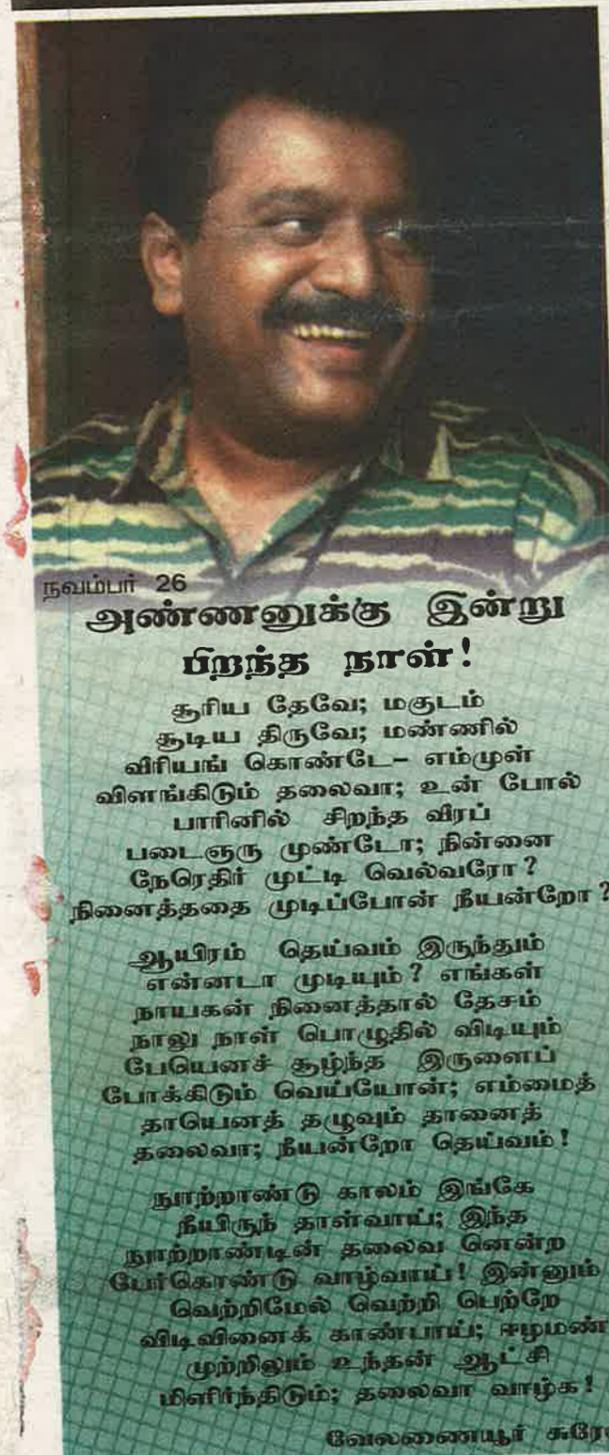
நவம்பர் 27

லெப்ரினன்ட் சங்கரில் தொடங்கி... எத்தனை எத்தனையாயிரம் வித்துக்கள் வீழ்ந்தன. நெஞ்சுகளக்கும் நினைவுகளின் பக்கங்கள் இரத்தத்தாலும் கண்ணீராலும் ஒரு நெடியவரலாற்றை எழுதியபடி...

தம்மை வருத்தி வருத்தி.. எம் தாய்த் தேசத்தின் விலங்குடைக்க அல்லும் பகலும் உழைத்த அந்த அரியமனிதர்களின் நினைவுகள் உயிர்ப்பு யிக்கவை. தாய்நிலம் மீட்கும் தவிப்புடன் மண்ணில் புதைந்த அந்த இளைய மனிதர்கள்.. தம் சுயம் துறந்து, தேசிய ஆன்மாவின் இயக்கமாகினர்.

நெஞ்சு துடிக்க... விழிகலங்க.. கல்லறைப்புக்களை தொழுதேற்றும் பொழுதுகளில், புதிய புலர்வின் வழிதேடிக்கிளம்பும் தேசிய ஆன்மாவின் எழுச்சிப் பிரவாகம்.

தமிழர்களே..! இது எங்களின் தேசிய எழுச்சிநாள். ஒன்றாகி நின்று விடுதலைக்காய் சபதம் எடுப்பது இங்கேதான். வந்து கலவுங்கள். இன்னமும் விலங்குபடாத ஓர் இனத்தின் தாகம் எப்போதும் விடுதலை!

நவம்பர் 26

அண்ணனுக்கு இன்று பிறந்த நாள்!

சூரிய தேவே; மகுடம் சூடிய திருவே; மண்ணில் விரியங் கொண்டே- எம்முள் விளங்கிடும் தலைவா; உன் போல் பாரிளில் சிறந்த வீரப் படைகுரு முண்டோ; நின்னை நேரெதிர் முட்டி வெல்வரோ? நினைத்ததை முடிப்போன் நீயன்றோ?

ஆயிரம் தெய்வம் இருந்தும் என்னடா முடியும்? எங்கள் நாயகன் நினைத்தால் தேசம் நானு நாள் பொழுதில் விடியும் பேயெனச் சூழ்ந்த இருளைப் போக்கிடும் வெய்யோன்; எம்மைத் தாயெனத் தழுவும் தானைத் தலைவா; நீயன்றோ தெய்வம்!

நூற்றாண்டு காலம் இங்கே நீயிருந் தான்வாய்; இந்த நூற்றாண்டின் தலைவா என்னை போர்கொண்டு வாழ்வாய்! இன்னும் வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்றே விடிவினைக் காண்பாய்; சமுதாய முற்றிலும் உந்தன் ஆட்சி மிளிர்ந்திடும்; தலைவா வாழ்க! வேலணையூர் சுரேஸ்

களத்தில்

(16.11.2000) தாயகத்தின் உண்மை நிகழ்வுகளைத் தாங்கிவரும் செய்தித்தாள் (221)

யுத்த முன்னெடுப்புக்களில் முற்கிப்போரும் சந்திரிகா அரசு! சமாதானக் கதவுகள் இறுக்கி முடப்படுகின்றனவா..?

நாகரீக உலகம் வெட்கித்தலைகுனியும் விதமாய், பண்டாரவளையில் இனப்படுகொலையை அரங்கேற்றி, தனது இரண்டாம் கட்ட ஆட்சியை தொடக்கி வைத்த சந்திரிகா அரசு, இனஅழிப்புப் போர் ஒன்றிற்கான ஆயத்தங்களில் தற்போது முழுமூச்சாய் இறங்கியிருக்கின்றது.

இராணுவத்திற்கான ஆட்சேர்ப்புக்கள் ஒருபுறம் நடைபெற்றுவர, பெரும் தொகைப் படையினரை குடாநாட்டுக்கு நகர்த்தும் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சிங்களத்தின் அரசியல் தலைவர்களில் இருந்து, இராணுவத்தளபதிகள் வரை யுத்தம் தீவிரமாய் மேற்கொள்ளப்படும் என, தெரிவித்துவருகின்றனர். சிறீலங்காவின் விமானப்படைத் தளபதியும் கடற்படைத் தளபதியும் இந்தியா பாகிஸ்தான் நாடுகளுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர்.

நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி என்ன ஆனது என்ற கேள்வியே சமாதான ஆர்வலர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

சந்திரிகா அரசின் பேச்சுவார்த்தை நாடகம் உலகை ஏமாற்றும் நடவடிக்கையே என்பதை, அவர்களே நிரூபிக்கும் போக்குகளே காணப்படுகின்றன.

போர் மேகங்கள் குடாநாட்டைச் சூழ்ந்துவருவதாகவே உணரப்படும் நிலையில், சமாதானப் புறாக்கள் பறப்பதற்கு சாத்தியம்

இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

சந்திரிகா அரசு, போரை தொடர்ந்து நடத்தப்போவதாக சூளுரைத்திருக்க, சிங்களப் பேரினவாதிகளோ நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகளை கடுமையாக எதிர்த்து வருகின்றனர்.

வன்னி சென்ற நோர்வே பிரதிநிதிகளிடம், சமாதானத் தீர்வுகுறித்து, விடுதலைப் புலிகளுக்குண்டான அக்கறையை தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். ஆனால் சிங்களமோ போர்மீதான தமது அக்கறையை வெளிப்படுத்திவருகின்றன. செயலுக்கே முக்கியம் கொடுக்கும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள், ஆண்டுக்கொருமுறை மாவீரர் நாளின் போது ஆற்றும் பேருரையே, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் திசையைத் திண்மத்தைப் பிரதிபலிக்கும், ஆவணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. தமிழ்மக்கள் மாத்திரமன்றி, இந்த உலகே எதிர்பார்த்திருக்கும் தலைவரின் மாவீரர்நாள் பேருரை, சிங்களத்திற்கு நல்ல பதிலைத் தரும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

எப்போதும் வேதாளம் முருங்கை மரத்தில்.

சிறீலங்கா அரசின் யுத்த முஸ்தீபுகள் தீவிரம் பெற்றுள்ளன. ஒக்டோபர் 25ம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராணுவத்திற்கு ஆட்சேர்க்கும் மூன்று வாரகால ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை, ஐந்து வாரங்களுக்கு நீடிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. பத்தாயிரம் இராணுவத்தினரை, அவசரமாகத் திரட்டும் இவ்ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை சிங்களப் பகுதிகளில் பரந்துபட்ட முறையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்கென, ஐந்து ஆட்சேர்ப்பு மையங்கள் திறக்கப்பட்டிருப்பது போதாது என்று, பிரதேச செயலகங்களுக்கிடாகவும் ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளது.

இராணுவத்திற்கான ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கை தீவிரம் பெற்றிருக்க, மட்டக்களப்புப் பகுதிகளில் இருந்து இராணுவத்தினரை வாய்ப்பு பெற்று குடாநாட்டில் குவிக்கும் செயற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவை, குடாநாட்டில் பாரிய இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்றை சிங்கள அரசு ஆரம்பிக்க உள்ளதே என்ற அச்சத்தை மக்கள் மத்தியில் தோற்று வித்துள்ளது. சிங்களத்து அரசியல் இராணுவத் தலைவர்களின் பேச்சுக்களும் அதனையே வலியுறுத்திவருகின்றன.

நோர்வே சமாதானத் தூதுக்குழுவினரின் வண்ணி விஜயத்திற்குப் பின்னால், சமாதான முயற்சி ஒன்றின் சாத்தியப்பாடுகள் குறித்து, சமாதான ஆர்வலர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கையில், சிறீலங்கா அரசோ நிலைமையை வேறுவிதமாகக் கையாள முனைந்துவருவது தெரிகின்றது. கடந்த ஒன்பதாம் திகதி, பாராளுமன்றத்தின் புதிய அமர்வை தொடக்கி வைத்துப் பேசிய சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகாவோ, தேர்தலுக்கு முந்தைய தனது நிலைப்பாட்டை மீள வலியுறுத்தியதுடன், போர் தொடரும் என அறிவித்துள்ளார்.

மீண்டும் அதே பல்லவி பாடப்படுகின்றது. முன்னைய அரசியல் அமைப்புச் சீர்திருத்தத்தை மீள பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்போவதாகவும், வடக்கு கிழக்கு இடைக்கால

நிர்வாகசபை அமைக்கப்போவதாகவும் சிறீலங்கா அரசு அறிவித்திருக்கின்றது.

பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னோடியாக தமிழர் தாயகத்தில் இயல்புநிலை தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற, தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் கருத்தை, சிங்களத் தலைவியோ நிராகரித்துள்ளார். பொருளாதாரத்தடையை நீக்கும் விடயத்தை, நிராகரித்துவிட்டு அது புனர்வாழ்வு அமைச்சரின் பணி எனத் தெரிவிக்கும் சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா, யுத்தம் தொடரும் என அறிவித்திருக்கின்றார்.

நோர்வேயின் சமாதான முயற்சி குறித்து, ரட்னசிர் விக்கிரமநாயக்கா தேர்தலுக்கு முன்னர் தெரிவித்த கருத்துக்கள், தேர்தல் காலத்தில் தவிர்க்கமுடியாமல் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களே எனத் தெரிவித்து, நோர்வே அரசை சிறீலங்காவின் வெளிவிவகார அமைச்சர் லக்ஸ்மன் கதிர்காமர் சமாதானப்படுத்தியிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்தே, நோர்வே பிரதிநிதிகளின் வண்ணி விஜயமும், தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்களுடனான சந்திப்பும் இடம்பெற்றது.

வண்ணி சென்று திரும்பிய நோர்வே தூதுக்குழுவினர், விடுதலைப் புலிகள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் உண்மையான ஆர்வத்துடன் இருக்கின்றனர் எனத் தெரிவித்தனர். பேச்சுவார்த்தைக்கு விடுதலைப் புலிகள் நிபந்தனை எதனையும் விதிக்கவில்லை எனவும் அறிவித்திருந்தனர். இதனை, சிங்களப் பேரினவாதிகளால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இடதுசாரிகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஜே.வி.பி. இயக்கமோ, நோர்வே அரசு, இந்தப்பிரச்சினையில் தலையிடாமல் வெளியேறவேண்டும் எனக்கூறி எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றது. நோர்வே அரசு, விடுதலைப் புலிகளுக்குச் சார்பாக நடந்துகொள்வதாக அது குற்றஞ்சாட்டுகின்றது. சில உறுமய போன்ற சிங்களப் பேரினவாத அமைப்புகளும், பௌத்த மகா சங்கத்தினரும் நோர்வேயின் சமாதான முயற்சியை எதிர்ப்பதில் மீண்டும் களமிறங்கியிருக்கின்றன.

உண்மையில், சந்திரிகா அரசு, பொய்யான சமாதான நாடகத்தை ஆடி, உலகை ஏமாற்றவே முனைகின்றது என்பது நன்கு தெளிவாகியுள்ளது.

தேர்தல் காலத்து பிரச்சாரப் போட்டி போட்டிகளில், ரட்னசிர் விக்கிரமநாயக்கா, சமாதான முயற்சிகளை நிராகரித்துடன், போரை வலியுறுத்திப் பேசியிருந்தார் என்ற கதிர்காமரின் சமாளிப்பை, சிறீலங்காப் பிரதமர் ரட்னசிர் விக்கிரமநாயக்கா நிராகரிக்கின்றார்.

றார். 'அன்றும் சொன்னேன் இன்றும் சொல்லுகின்றேன், விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான போர் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்படும்' என்கின்றார் ரட்னசிர் விக்கிரமநாயக்கா. விடுதலைப் புலிகளுடன் போர்நிறுத்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்கிறார் அவர். விடுதலைப் புலிகளை இராணுவரீதியாக ஒழித்துக்கட்டும் அரசின் திட்டத்தில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை என்று கூறுகின்றார் அவர்.

சிறீலங்கா இராணுவத்தளபதி, லெப்டினன்ட் ஜெனரல் லயனல் பலகல்லவோ, தன் பங்கிற்கு யுத்த முடிக்கத்தைச் செய்து வருகின்றார். விடுதலைப் புலிகளும் அரசும் பேச்சுவாதை இருந்தாலும், யுத்தம் தொடரும் என அறிவிக்கின்றார். பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, இரு தரப்பும் ஒரு இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்தபின்னர் தான் போர்நிறுத்தம் பற்றிப் பேசமுடியும் என அவர் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

இதனை எல்லாம்விட இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று, விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரவிரும்பினால், ஆயுதங்களைக் கீழே போடச் சம்மதிக்கவேண்டும் எனவும், சில பகுதிகளில் இருந்து விடுதலைப் புலிகள் விலகிக்கொள்ளவேண்டும் எனவும் அறிவிக்கின்றார்.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில், மனச்சுத்தமான ஈடுபாட்டை சந்திரிகா அரசு கொண்டிருந்தால், அதற்கான நகர்வுகளை சந்திரிகா அரசே மேற்கொள்ளவேண்டும் என தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள், நோர்வேப் பிரதிநிதிகளிடம் விளக்கியிருந்தார்.

ஆனால், சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகாவில் இருந்து, ரட்னசிர் விக்கிரமநாயக்கா, லயனல் பலகல்ல வரைப்பட்ட அனைவரும் யுத்தத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்திச் செல்வதில் ஆர்வமாக இருக்கின்றனர் என்பது வெளிப்படுகின்றது. சமாதான முயற்சிகளுக்கான எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் வழங்குவதில்லை என, சிங்களம் தீர்மானித்திருக்கின்றது.

சமாதான முயற்சிக்கு எதிரான சமீக்கைகள் தான் சந்திரிகா முகாமில் இருந்து வெளிப்படுகின்றன. பாரிய இனஅழிப்புப் போர் ஒன்றுக்கான ஆயத்தங்களில் அது ஈடுபட்டிருக்கும் அறிகுறிகளே தென்படுகின்றன.

சந்திரிகா அரசு, உலகை மீண்டும் ஏமாற்றப்போகின்றது.

ஆனால், விடுதலைப் புலிகளையோ தமிழ் மக்களையோ அதனால் ஏமாற்றமுடியாது. ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் படிப்பினைகளை பெற்றுள்ள தமிழர் தரப்பு எப்போதும் விழிப்பாகவே இருக்கின்றது.

உங்களில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை போய்விட்டது

மட்டக்களப்பு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒன்றியம் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்காவிற்கு அனுப்பி வைத்துள்ள அவசர விண்ணப்ப மடலிலிருந்து.

மீப வாரங்களில் நாட்டின் சுவட்க்கிலும், மத்திய மலைநாட்டிலும் அடுத்தடுத்து தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் தங்கள் அரசபடையின் தூண்டுதலுடனும் உடந்தையுடனும் நடைபெற்று வருவது குறித்து மிகுந்த மனக்கவலையும் அதிர்ச்சியும் அடைந்திருக்கின்றோம். இந்த அநியாயங்களை தாங்கள் அறிந்து வைத்திருக்கின்றீர்கள் என்பதைச் சம்பீதமாக அறிக்கைகள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளன.

சர்வதேசப் பிரபல்யம் வாய்ந்த தமிழ் ஊடகவியலாளர் மயில்வாகனம் நிமலராஜன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட நிகழ்வானது அப்பாவித் தமிழ் மகன் ஒவ்வொருவரதும் உயிருக்கு உங்கள்

அரசின் கீழ் உத்தரவாதம் ஏதும் கிடையாது என்பது வெட்டவெளிச்சமாகிறது.

யாழ்ப்பாண நகரின் மத்திய பகுதியில் அதுவும் தங்கள் பாதுகாப்புப் படையினர் ஊரடங்குச் சட்டத்தை அமுல் செய்திருந்த வேளையில் ஊடகவியலாளர் நிமலராஜன் அவரது வீட்டில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார். கிரண்ட் வீச்சில் அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

இது நடந்து கொண்டிருந்தபோது ஊரடங்கை அமுல்படுத்திய உங்கள் பாதுகாப்புப் படையினர் சம்மந்தப்பட்ட கொலையாளிகளைக் கையும் மெய்யுமாக பிடிக்க முடியாமற் போனதன் மர்மம்

என்ன? இம்மர்மக் கொலை விவகாரத்தில் கையாலாகாதவர்களாகத் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட இராணுவத்தினரை நம்பித் தாங்கள் நினைப்பதுபோல் தமிழ் மக்களின் உயிர் உடமைகளைத் தாங்கள் காப்பாற்ற முடியும் என்று நாம் நம்பிக்கை கொள்ளமுடியாதிருக்கின்றது.

ஊடகவியலாளர் நிமலராஜனின் படுகொலைக்கு அரசசார்பான கூலிக்குழுவினரே பொறுப்பு என இலங்கைக்குள்ளும், வெளிநாடுகளிலும் இயங்கும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களும், பொறுப்பு வாய்ந்த சமூகப்பிரமுகர்களும் பகிரங்கமாக எழுதியும் பேசியும் வருகின்ற நிலையில், இன்னமும் நிமலராஜன் படுகொலை மர்மம் துலக்கப்படாமல் இழுத்தடிப்பதன் காரணம் என்ன?

இம்மகஜர் தங்களை வந்தடைகின்ற வேளை இக்குழுவினரால் மேலும் எத்தனை கொலைகள்

விழப்போகின்றனவோ என்ற அச்சம் பொதுமக்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

சிறந்த தாயாக விளங்கி நாட்டை ஆளுவதாகக் கூறும் அதி உத்தம ஜனாதிபதி அவர்களே, தங்கள் கோணத்தில் பயங்கரவாதிகள் எனக் கருதும் இளைஞர்களை, புனர்வாழ்வு முகாமில் வைத்து தங்கள் அரசு புனர்வாழ்வுப் பயிற்சிகளைக் கொடுத்து திருத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அண்மையில் நடந்து முடிந்தது மனித நேயமிக்க எவராலும் ஏன் கடவுளாலுமே பொறுக்க முடியாத அக்கிரமம்.

சிங்களக்காடையர்களும், பிந்துருவேவக் கிராமவாசிகளும் சேர்ந்து அப்பாவித் தமிழ் இளைஞருக்குக்களை வெட்டியும் குத்தியும் என்னென்னவோ சங்காரம் செய்தும் அகோரமாகக் கொலை செய்திருக்கின்றார்கள்.

மழைவிட்டும் தூவானம் ஓயாததுபோல மேற்படி காட்டுமிராண்டிக் கொலைகளைக் கண்டித்தும் எதிர்த்தும் மத்திய மலைநாட்டில் மக்கள் பொங்கி

கல்லறைத் தவசிகளுக்காய் எம் காணிக்கை மலர்கள்...

கார்கால வானில் மழை முகில்கள் கவிந்திருக்கின்றன, இல்லை காத்திருக்கின்றன. தமக்கிடையே முட்டி மோதித் திரண்டு ஏதோ நிகழ்வுக்கென வெண்ணீர்த் துளி மலர்களை அள்ளி நிறைத்தபடி காத்திருக்கின்றன.

இந்தக் காலம் பூமியின் உயிர்ப்பின் காலம்... தமிழீழம் என்ற ஓர் சிறிய நிலப்பரப்பில், புவியோட்டின் எல்லைப்பரப்பின் மாந்தர்கள் அனைவரையும், தம்மை நோக்கிக் கவர்ந்திருந்துள்ள தர்மத்தின் காவலர்கள். அவர்கள் உயிர்ப்பின் ஆதார சக்தியாக விளங்கும் உறவுகள், மக்கள் அவர்களை வணங்கக் காத்திருக்கின்றனர் கார்காலம் போல....

அங்கு திரண்டுள்ள மானிடம் கல்லறைக் கோவில்கள் முன்னான காத்திருப்பு, அவர்கள் முகம், கண்கள் நீர்ப்பூக்களை நிறைத்திருக்க, கரங்கள் மெல்லிதழ் மலர்களை ஏந்தி நிற்கின்றன.

அவர்கள் முன்னுள்ள அந்தக் கல்லறைகள், சொல்லும் சேதி என்ன? உடல் துறந்து, விழிமூடிய இளம் உயிர்களின் ஆத்ம தாகத்தின் அடையாளம் இந்தக் கல்லறைகள். அவர்கள் வெறும் மனிதர்கள் அல்ல. மனிதனின் அக இயற்கையின் அனைத்து மாயைகளை யும் வென்று,

தமிழீழ மக்களின் விடுதலை என்ற தார்மிக மந்திரத்தை சதாகாலமும் உச்சரித்து, தமக்கே உரிய கடமைகளை மிகச் சிறப்படன் செய்து மட்டுமன்றி, உடல்-(நோ, உடல் தேடும் பசி, தாகம், உறக்கம்), மனம் - (மயங்கும் சுகம், துக்கம்), ஆசாபாசங்கள் வென்று, இவ்விரண்டும் இணைந்த சிந்தனைத் தடாகத்தை தமிழீழம், சுதந்திரத் தால் நிர்ப்பி சமர்க்களத்தில் சாவிற்ரு சவால் கொடுத்து உடல் துறந்த உத்தமர்கள் நாள் இன்று.

சுயம் வென்றால், பயம் மறையும் சாதாரண மனித வாழ்வில் பலவீனங்களுக்குள் முடங்காது, அதை வென்றதால் அவர்கள் ஞானியர்கள். பிறப்புக்கும், இறப்புக்கும் பட்ட வாழ்வின் ஆர்வம் இதுதானென்று வாய்ச்சொல்லால் அன்றி, உணர்ச்சி பொங்கும் எழுத்துக்களால் இன்றி, செயல் என்ற ஒன்றால்.... விடைகண்டவர்கள். மேதைகள். தம்மை உணர்ந்து, 'தான்' என்ற முனைப்பு அகற்றி, தமிழீழம் என்ற பரந்த எண்ணப்பாட்டுக்குள் தம்மை விசாலித்து நின்று, கானகம் நடுவே விழி திறந்து, குளிர், வெப்பம், இருள் - பகல் வேறுபாடு மறந்து தவம் செய்தார்கள் இந்த இளம் மலர்கள்.

இலக்கைத் தெளிவாக
விளங்கி, இறுதி
வரை வெல்

போற்றப்பட வேண்டிய பண்பாடாகட்டும்

எமது தாயகமாம் தமிழீழ நாட்டின் தேசிய நாட்களில் மாவீரர் நாள் மிக முக்கிய நாடாகும். மாவீரர் நாள் என்பது, தமிழீழத்தின் விடிவிற்காகவும், உயர்வுக்காகவும் உழைத்து உயிரைத் துறிகொடையாக ஈய்ந்து, இந்த மண்ணிற்கே உரமாகிவிட்டவர்களினதும், எமது முச்சுடன் கலந்து விட்டவர்களினதுமாகிய நினைவு நாடாகும்.

உங்கள் உயிரிலும் மேலான குழந்தைகளும், எமது சக போராளிகளுமான இம்மாவீரர்களின் தியாகம், அவர்களின் உணர்வுகள், இலட்சியதாகும், கனவுகள் என்பன எம்மால் மறக்கப்பட முடியாதவையாகவும், புனிதத் தன்மை வாய்ந்ததுமாகும். காலம் காலமாக நினைவு கூர்ந்து என்றும் போற்றப்படவேண்டியவையாகும்.

இம்மாவீரர்களின் நினைவுகள் எம்மை வழிநடாத்தும் உந்துசக்தியாக, என்றும் இருக்கும் மாவீரர்களினது இத்தகைய நினைவுகூரல் என்பது, ஒரு நிகழ்வாக இருந்துவிடாது எமது நாட்டு மக்களின் வரலாற்றுச் சுவடியாகவும், பண்பாட்டுக்குரியவையாகவும் வளர்ந்து வரவேண்டும்.

இந்த எம்க்குரிய உயரிய நிகழ்வை ஒத்துவார்த்தமாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் நிலை நாட்டுவதற்காக எமது தமிழீழ மக்கள் அனைவரினதும் மன முவந்த, ஒருங்கிணைந்த பங்களிப்புகளை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

'புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்'

நன்றி!

பொறுப்பாளர்,
தமிழீழ மாவீரர் பணிமனை
அரசியல்துறை,
தமிழீழம்.

லுவல்தான் தன் கடமை என்று கர்மயோகத்தை புதுபுகத்தில் பிரயோகித்துக்காட்டி, புதைகுழியில் விழிமூடிய வீரர்கள்... இவர்கள் நினைவில் எம் உளம் விழிப்போம். கடமைக்குத் தடையாக எழுகின்ற பலவீன இருள் விலக்கி, அவர்கள் சக்தியால் பலம் பெற்று, தாயகத்தின் பலம் சேர்ப்போம்.

உள்ளத்தில் உறுதி, உடல் வலிமை, கூரிய சிந்தனைத்திறன் இவற்றுடன் அனைத்திலும் மேலான இதயத்தில் மக்கள் நேசம், தலைவன் மீதான நம்பிக்கை இணைந்த அவர்களின் வீரங்கள். இதனால்தான் இவர்கள் மகத்தான ஞானிகள். இவர்கள் பிரிவில் நாம் அழுதுதுவழு அவர்களோ சாவை தமது புதிய வாழ்வாக்கி, மகிழ்கின்றார்கள். அது மிகப் பெரும் புத்துணர்வு சக்தியாக, அடுத்த வீரனைப் பற்றிவளர்கின்றது. அதனால் இங்கு அழிந்தது உடல்கள் மட்டுமே. அதைக் கூட கல்லறைக் கற்கள் காக்கின்றன. என்

றும் நித்தியமாய் நிலைத்து நிற்பது இவர்களின் ஆத்ம தாகமே... அது எம்மைப் பற்றிப்பிடிக்கட்டும், அவர் கல்லறைக்குக் காணிக்கையாக..... கொஞ்சம் அவர்களின் கனவைச் சுமப்போம். பாரம் அதிகமென்றாலும், முள், கல் குத்தி உங்கள் பாதம் வலிக்காமல் அவர்கள் பாதையையும் செப்பிவிட்டு எம்க்குத் தந்துள்ளார்கள். நாம் பாரம் சுமப்போம். பாதங்கள் மட்டும் சிறிது வலிமைபெற்று பாரம் தாங்கி நடக்கட்டும். அலைகளின் வேகத்திற்கீடாய் வேகம் கூட்டி, வேகம் கூட்டி நடந்து, நடந்து எம் விடுதலைச் சூரிய தரிசனம் பெறுவோம். அதுவரை கல்லறைத் தவசிகள் தவம் கலையாது எம் காணிக்கையை அக அமைதியுடன் செலுத்தி நிமிர்வோம்.

-க. சேரலாதன்

இளங்குருத்துக்கள் தறிக்கப்பட்டதற்கு நீதி கேட்கும் திருமலை மக்கள்

திருமலை வாழ் தமிழீழ மக்கள் திபண்டாரவளை -பிந்துருவேவ தடைமுகாமில் இளைய தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டமையைக் கண்டித்து தமது கடுங்கண்டனத்தைத் தெரிவித்துள்ளனர். பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் தமது கையொப்பங்களை இட்டு மகஜர் ஒன்றை ஐ.நா பொதுச்செயலாளருக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளனர்.

திருமலைத் தமிழ் மக்களின் சார்பில் திருமலை புனித மரியாள் கல்லூரி அதிபர் அருட்சகோதரி திரேசராணி தலைமையிலான குழுவினர் மக்களின் கோரிக்கையை திருகோணமலையில் உள்ள ஐ.நா அகதிகள் தூதுவராலயத்தில் வைத்து திருமலை மாவட்டத்திற்கான வதிவிடப்பிரதிநிதியிடமும், யுனெசெவ்

பிரதிநிதியிடமும் கையளித்தனர்.

மக்கள் அனுப்பி வைத்துள்ள மகஜரின் சாரம் வருமாறு, தடைமுகாமில் வைத்து 31 தமிழ் தடுப்புக்காவல் கைதிகள் படுகொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் குறித்து நடத்தப்படும் விசாரணையில் ஐ.நா அமைப்பு, சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை, பொதுநலவாய அமைப்பு, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் போன்ற அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு நடத்தப்படும் விசாரணை குற்றம் இழைத்தவர்களைக் கண்டுபிடித்து தண்டனை வழங்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஆகிய கோரிக்கைகளோடு இது வரைகாலமும் சிறைச்சாலைகளில் படுகொலை செய்யப்பட்ட தமிழர்களினது விபரங்களும் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

எழுந்து ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலமும் அஞ்சலிப் பொதுக்கூட்டமும் கடையடையும் நடத்தியபோது மக்கள் பேரணிகள் மீது காதையர்களைத் தூண்டிவிட்டும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தும் மீண்டும் தங்கள் அரசு ஆதரவோடு மற்றொரு பயங்கரம் நடந்தேறி இருக்கிறது.

இத்தூர்ப்பாக்கிய சம்வத்தில் நான்கு தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உயிர் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நூற்றுக்கணக்கானோர் காயமடைந்துள்ளார்கள். தமிழர்களின் சொத்துக்கள், உடமைகள், வர்த்தக நிலையங்கள் சிங்களக் காதையர்களால் அடித்து நொருக்கப்பட்டுப் பலகோடி இழப்புக்களை மலையகத் தமிழ்ச்சமுதாயம் சந்திக்க நேரிட்டிருக்கின்றது.

அம்மணி, இலங்கைத்தீவில் 1956ஆம் ஆண்டு முதல் கோயில்த் திருவிழாபோல அடிக்கடி தமிழர்கள் மீது அராஜகங்கள் நடந்தேறுவதும், அவற்றிற்கெல்லாம் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அரங்கிலும்

கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு நீதி விசாரணையும், விசாரணைக் குழுக்களுக்கு கோரிக்கைகள் விடுக்கப்படுவதும் ஒரு பழக்கதோசமாகி வரலாறு ஆகிப்போய்விட்டது.

இலங்கைத்தீவின் இந்தக் கறைபடிந்த வரலாற்றுப் போக்கை ஏற்படுத்தி வைத்திருப்பதில் தங்கள் காலஞ்சென்ற அன்புத் தந்தை அமரர் பண்டாரநாயக்கா முதல் இன்றைய ஜனாதிபதியாகிய நீங்கள் வரை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் அனைவரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

சமாதானப்பற்றாவாக அரசியலில் பிரவேசித்து இலங்கைத்தீவில் வாமும் ஏனைய இன மக்களினதும் பேராதரவுடனும் பெரும் எதிர்பார்ப்புடனும் ஆட்சிபீடம் ஏறிய ஜனாதிபதியும், பெளத்த கலாச்சார மரபு வழியில் ஊறிப்போன பிள்ளைப்பாசம் மிக்க சிறந்த தாயுமாகிய தாங்கள் இந்த நாட்டின் பாரம்பரிய பிரஜைகளான ஈழத்தமிழ் மக்களினதும் கடைசி நம்பிக்கையையும் கைநழுவிட்டிருக்கிறீர்கள்.

படுகொலையைப் பொறுப்பேற்கும் டக்கிளஸ்

டக்கிளசைப் பாராட்டும் சந்திரிகா

யாழ்ப்ப. செய்தியாளர் மயில்வாகனம் நிமலராஜன் படுகொலைச் சம்பவத்தைக் கண்டித்து உள்நாட்டிலும் உலக நாடுகளிலும் கண்டனங்கள் கடுமையாக எழுப்பப்பட்டிருப்பினும் சிறீலங்கா அரசோ தான் சற்றும் அசைந்து கொடுக்கத் தயாராகவில்லை என்பது போல் இருந்துவருகின்றது. சிங்களத்தின் பொலிஸாரும் புலனாய்வாளர்களும் இதுவியத்தை தோண்டித் தருவி விசாரணைகள் நடத்தித்தான் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய அவசியம் இன்றி, ஈ.பி.டி.பி.யினரே கொலைகாரர்கள் என்று அனைத்துத் தரப்படும் வலியுறுத்தி வருக்கின்றபோதும் சிங்களத்து சட்டத்தைப் பேணும் பரிவாரங்கள் அவற்றை அசட்டை செய்யாது மௌனம் காத்துவருகின்றன.

சந்திரிகா அரசின் திட்டத்துடன், ஈ.பி.டி.பி.யால் நடத்தப்பட்ட படுகொலை இது என்பதால் யார் யாரைக் கைதுசெய்வது? எதை விசாரிப்பது? என்ற யதார்த்தம் இங்கே உதைக்கக்கூடும்.

இதில் ஒரு விந்தை என்னவென்றால், இந்தப்படுகொலையைச் செய்து முடித்த ஈ.பி.டி.பி.யினரோ, இப்படுகொலைக்கு கண்டனம் தெரிவித்தது தான். சிறீலங்காவில் சாதாரணமாக நடந்துவரும் நடைமுறைதான் இது. சனநாயகவாதிகள் என்ற போர்வையில் இருக்கும் பயங்கரவாதிகள், படுகொலைகளை நடத்திவிட்டு அவற்றிற்கு கண்டனம் தெரிவிப்பதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த உலகத்தை ஏய்த்துவிட இந்த நடைமுறை தேவைப்படுகின்றது போலும்.

சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகாவின் இனவாதச் செயற்பாடுகளை தொடர்ச்சி

படுகொலை செய்யப்பட்ட பத்திரிகையாளர் நிமலராஜன்

சந்திரிகா

சியாகப் பகிரங்கப்படுத்தி, சிங்கள அரசிற்கு தலைவலியாக இருந்த மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலத்தைப் படுகொலைசெய்துவிட்டு சந்திரிகா அரசு கண்டனம் தெரிவித்திருந்தது. அது போன்று, பண்டாரவளைப் படுகொலையைத் திட்டமிட்டு நடத்திவிட்டு அதற்கும் சந்திரிகா அரசு கண்டனம் தெரிவித்திருந்தது.

டக்கிளஸ் தேவானந்தா

இந்த எஜமானப் பாணியை, ஈ.பி.டி.பி.யும் கைக்கொண்டு வருகின்றது. அன்று, தினமுரசு ஆசிரியர் அம்புதனை கொழும்பில் படுகொலை செய்த ஈ.பி.டி.பி. சந்திரிகாசுட்டு அதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கத் தவறுவில்லை. அதேபோன்று நிமலராஜன் படுகொலைக்கும் ஈ.பி.டி.பி. கண்டனம் தெரிவித்தது. அக்கண்டனத்தை காவிலிருவதில், அரசாங்க ஊடகங்கள் முன்னிலை வகித்தன.

கொலையாளியே கண்ணீர் விடுவது, நிமலராஜன் விடயத்தில் எடுபடவில்லை. ஈ.பி.டி.பி. மீதான கண்டனக்கணைகளின் வலிமை தீவிரமடைந்திருக்கின்றது. மனிதநேய அமைப்புக்களாக இருந்தால் என்ன, மக்கள் அமைப்புக்களாக இருந்தாலென்ன, சர்வதேச ஊடகவியலாளர் அமைப்புக்களாக இருந்தாலென்ன சந்தேகமின்றி, அவை ஈ.பி.டி.பி.யை குற்றஞ்சாட்டுகின்றன.

கண்டனங்கள் குற்றச்சாட்டுக்கள் சற்று, கடுமையடைந்து வரவே, அரசாங்கப் பத்திரிகைகள் ஊடகங்கள் ஈ.பி.டி.பி.க்கு வக்காலத்து வாங்கத் தலைப்பட்டுள்ளன. அரசாங்க ஊடகங்கள், ஈ.பி.டி.பி.யைக் காக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. தினகரன் என்ற சிங்கள அரசாங்கத்தின் தமிழ்ப்பத்திரிகை, ஈ.பி.டி.பி. மீது கொலைக்கான குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டிருப்பதன் உள்நோக்கம் கேள்விக்குரியது என வாதிட முற்படுகின்றது. படையினரின் ஊரடங்குச்சட்டம் அமுலில் இருந்த நேரம், படையினரின் பிரசன்னம் மிகுந்திருந்த பகுதியில் சம்பவம் இடம்பெற்றதை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு, ஈ.பி.டி.பி.யை எப்படிக்குற்றம் சாட்டுவது என்று கேள்வி கேட்கிறது தினகரன். கொல்லப்படுவதற்கு முன், நிமலராஜனே பலரிடம் தெரிவித்திருந்தார், தனக்கு ஈ.பி.டி.பி.யால் கொலை மிரட்டல் விடப்பட்டிருக்கின்றது என்று.

இங்கே கொலையாளிகள், யார்

என்பது தெளிவாக நிரூபணமாகிவிட்டது. தற்போது அரசாங்கத்தினதும் அரசாங்க ஊடகங்களினதும் செயற்பாடுகள் கொலையாளிகளைக் காப்பாற்றுவது என்ற வகையிலேயே இடம்பெறுகின்றன.

நிமலராஜனின் படுகொலைக்கு அன்று கண்டனம் தெரிவித்த டக்கிளஸ் தேவானந்தாவோ, தற்போது, நிமலராஜனின் படுகொலையை நியாயப்படுத்த முற்பட்டிருக்கின்றார். எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருந்து கிளம்பும் கண்டனக்கணைகளால் எரிச்சலுற்றவராகிவிட்ட டக்கிளஸ் தேவானந்தா, பத்திரிகைகள், அரசு தொலைக்காட்சிகளில் தோன்றி, படுகொலையை நியாயப்படுத்த முற்படுகின்றார்.

நிமலராஜனின் மறுபக்கத்தை இந்தப் பத்திரிகை உலகம் மறந்துவிட்டது என்று கோபித்துக்கொள்கின்றார் டக்கிளஸ் தேவானந்தா. பத்திரிகையாளர் என்ற போர்வையில், நிமலராஜன் ஒரு புலி ஏஜென்டாகவே செயற்பட்டார் எனவும் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த பல அரசியல் கொலைகளுக்கும் நிமலராஜனுக்கும் தொடர்புண்டு என்றும், டக்கிளஸ் தேவானந்தா தனது பேட்டிகளில் தெரிவித்துவருகின்றார்.

ஆக, சந்திரிகா அரசுக்கும் ஈ.பி.டி.பி.க்கும் எதிராக நிமலராஜன் செயற்பட்டார் என்பதும், அவரைக் கொல்வது நியாயமான காரியம் எனவும் டக்கிளஸ் தேவானந்தா சொல்ல முற்படுகின்றார். இதன் மூலம் இந்தப் படுகொலையை தாமே செய்திருப்பதாக அவர் தப்பித்தவறி ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

அதாவது சந்திரிகாவின் வடக்கு புனர்வாழ்வு அமைச்சரும், தமிழர் விவகார அமைச்சருமான டக்கிளஸ் தேவானந்தா பத்திரிகையாளர் நிமலராஜன் படுகொலையை பொறுப்பேற்றிருக்கின்றார்.

சரி, டக்கிளஸின் இந்த வாதத்தை, சுதந்திர ஊடக இயக்கத்தின் தவிசாளரும், ராவய பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான விக்டர் ஐவான் கடுமையாக மறுதலிக்கின்றார். அமைச்சராக்கப்பட்டுள்ள டக்கிளஸ் தேவானந்தா, நிமலராஜன் உயிரோடு இருக்கும் போது, நிமலராஜன் மீதான தனது குற்றச்சாட்டுக்களை ஏன் முன்வைக்கவில்லை எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார் அவர்.

ஈ.பி.டி.பி. ஆயுதக்குழுவின் தலைவருமான டக்கிளஸ் தேவானந்தாவின் இந்த நடத்தை, ஆபத்தானது என, விக்டர் ஐவான் தெரிவிக்கின்றார். அமைச்சர் பதவியும், ஆயுதக்குழுவும் கொண்ட அதிகாரம் வாய்ந்த இந்த நபர் நிமலராஜன் படுகொலையை நியாயப்படுத்தும் விதமாய் பேசுவது, வடக்கில் செய்தியாளர்களாய் பணியாற்றும் ஏனையோருக்கு பெரும் எச்சரிக்கையாகியுள்ளது எனத் தெரிவிக்கின்றார்.

உலகம் எவ்விதம் கதைத்தாலும் அக்கறையில்லை சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகாவிற்கு. சிறீலங்காவின் பதினேராவது பாராளுமன்றத்தின் புதிய அமர்வு நவம்பர் ஒன்பதாம் திகதி ஆரம்பித்தபோது, டக்கிளஸ் தேவானந்தாவை புகழ்ந்து தள்ளினார் சிறீலங்கா சனாதிபதி.

-சுப்பு-

கடுகுச் செய்திகள்

நம்பிக்கை இல்லை.

சிறீலங்காவில் பிரபலமான குற்றவியல் வழக்கறிஞரும், வழங்கறிஞர் சங்கத்தின் மனித உரிமைக்குழுவின் தலைவருமான டெஸ்மன் பெர்னாண்டோ, பண்டாரவளைப் படுகொலை குறித்து காரசாரமாகக் கண்டனம் தெரிவித்திருக்கின்றார். கண்டனம் தெரிவித்ததோடல்லாமல், இப்படுகொலை நடவடிக்கைக்கு நீதியான விசாரணை நடத்தப்பட்டு, குற்றவாளிகள் நீதியின் முன் நிறுத்தப்படுவர் என்ற நம்பிக்கை தனக்கு இல்லை எனவும், சிறீலங்காவின் யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். சந்திரிகா அரசின் நீதிவிசாரணை குறித்து சந்தேகம் தெரிவித்துள்ள அவர், சர்வதேச தலையீட்டுவது இதுவியத்தில் தேவை என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கொலையாளிகள் பலரைக் காணவில்லை.

பண்டாரவளை பிந்துநுவேவா படுகொலையை அடுத்து, அப்பகுதியைச் சேர்ந்த இருநூறு வரையான காதையர்களை, சாட்டுக்குக் கைதுசெய்த சிறீலங்கா அரசு, அப்பகுதி மக்கள், பொலிஸ் நிலையத்தை முற்றுகையிட்டு கலகம் விளைவித்தனர் எனக்கூறி, அன்றிரவே குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்திருந்தது. அப்படுகொலையோடு தொடர்புடைய முப்பதுபேர் தலைமறைவாகிவிட்டனர் என, சிறீலங்கா அரசு தற்போது கூறுகின்றது. விசாரணையின் முடிவும், தண்டனையின் விறுத்தமும் வெளியாகிவிட்டது.

சமாதான முயற்சியை வரவேற்கும் மேற்குலகம்

நோர்வே தூதுக்குழுவின் வன்னி சென்று, தமிழீழத் தேசியத் தலைவரைச் சந்தித்து பேச்சுநடத்திவிட்டு திரும்பியிருப்பதை, மேற்குலக இராஜதந்திரிகள் வரவேற்றுள்ளனர். அமெரிக்க தூதரக அதிகாரிகள் நோர்வேயின் முயற்சியை வரவேற்றிருப்பதுடன், அதற்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதாகவும் தெரிவித்தனர். பிரித்தானிய உயர்ஸ் தானிகராலய அதிகாரிகளும் இந்தப் பேச்சுவார்த்தை முயற்சியை வரவேற்றுக் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தனர்.

இராணுவத்திற்கு மேலும் பத்தாயிரம்...?

ஒக்டோபர் மாதம் 25ம் திகதி, சிறீலங்கா இராணுவத்திற்கு ஆட்சேர்க்கும் நடவடிக்கை ஆரம்பித்திருக்கின்றது. நவம்பர் 15ம் திகதிவரை நடைபெற இருந்த இந்த முன்று வாரத் திட்டத்தில், எதிர் பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், நவம்பர் முப்பதாம் திகதிவரை ஆட்சேர்ப்புத் தொடரும் என, இராணுவத்தளபதி அறிவித்திருக்கின்றார். விடுதலைப் புலிகளுடன் போர்நிறுத்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை எனத் தெரிவிக்கும் லயனல் பலகல்ல, யுத்தத்திற்கு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஆதரவு நல்க வேண்டும் எனத் தெரிவிக்கின்றார். சமாதானத்தில் நாட்டமுள்ள பொறுப்பு வாய்ந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும், இளைஞர்களை இராணுவத்தில் சேருமாறு தூண்டவேண்டும் எனத் தெரிவிக்கின்றார் லயனல் பலகல்ல. சிறீலங்கா சனாதிபதியும் இதே கருத்தையே பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

இலங்கைத்தீவின் இறைமையை 1948இல் பிரித்தானியர் சிங்களவர்களுக்கு வழங்கியதைத் தழுவி, 1948 நவம்பர் மாதத்து 15ஆம் திகதிய குடியரிமைச்சட்டம் இவர்கள் மீது முதன்முதலாக சிங்களத்தால் ஏவப்பட்டது. 1960களில் இடம்பெற்ற சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்ப

போராட்டத்தை மேற்கொண்டனர். அகிம்சை வழிப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்கள் மீது கூட்டமாக வந்த சிங்களக் காதையர்கள் தடவைகள் கொண்டு தாக்கினர். மலையகம் சிங்களக் காதையரின் வேட்டைக் காடாக்கப்பட்டது. மலையகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், மலையக மக்கள் முன்னணியின் தலைவரும், இச்சம்பவத்தில் சிங்களப் படைகளால் கைதுசெய்யப்பட்டவரான சந்திரசேகரன் தெரிவிக்கை

வழும் தமிழ் மக்கள் மீது சுட்டில் 4 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். 14 பேர் குட்டுக் காயங்களுக்கு உள்ளாகினர். தமிழர்களின் உள்ளத்துணர்ச்சியைக் கண்டு திகைப்படைந்த சந்திரிகா அரசு இரு இராணுவமுகாம்களும், தற்காலிகமாக விசேட அதிரடிப்படையினரின் முகாம்களும் தமிழர் வாழிடங்கள் எங்கனும் அமைக்கப்பட்டன. பலநூற்றுக்கணக்கான

போகின்றார்கள் என்று இன்னொரு சிங்களப்பத்திரிகை தனது ஆசிரிய தலையங்கத்தை தீட்டியது.

கிணிகதென்ன, லிண்டுவா, தலவாக் கொல்லை, கற்றன், நுவரேலியா எங்கும் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டு, பலகோடி பெறுமதியான தமிழர்களின் சொத்துக்கள் குறையாடப்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் மறைத்துவிட்டு தலவாக் கொல்லை சிறீசட்டகர்மயா விகாரையின் தலைமைப் பிக்குவான மிந்தெனியா சோரத் தேரோ குறிப்பிடுகையில் சிங்களவர்களை விரட்டியடிக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும் என தமிழர்களின் அமைதி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைக் குறிப்பிட்டு, தலவாக் கொல்லையில் உடன் ஒரு இராணுவ முகாம் வேண்டும் என அவசர வேண்டுகோள் வேறு விடுத்தார்.

இன்னொரு பிக்குவான நுவரேலியா பெளத்த காங்கிரசைச் சேர்ந்த பிக்குவான தந்திரி வேவ மகாநாம தேரர் சிங்கள மக்கள் துக்கத்திற்கு வெள்ளைத் துணியையே கட்டுவார்கள் தமிழர்கள் கறுப்புத் துணியை கட்டியமையே பிரச்சனைக்குக் காரணம் என தமது இனத்தின் கொலை வெறிப் பரிமாணத்தை மறைக்க முற்பட்டுள்ளார்.

அரசு என்பது அதன் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் வாழும் அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானது என சனநாயகத்தின் தந்தை எனப்படும் கிரேக்க தத்துவ அறிஞரான பிளாட்டோ தனது குடியியல் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் சந்திரிகா அம்மையாரது அரசோ பிந்துருவேவவில் கொல்லப்பட்ட இளைஞர்கள் சிங்களப் பாதுகாவலர்களுக்கு உள்ளடையைக் காட்டியதால் தமிழ் இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று நாளொரு புனைசெய்தியும் பொழுதொரு புழுமுதாய் இளைஞர்கள் படுகொலைக்கு விசமக் கருத்துக்களை விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்நிலையிலேயேதான்

சொந்தச் சோதரர் படுகொலை சுண்டு உணர்வுப்பிழம்புகளாய் மலையக மக்கள் தொப்புள் கொடி உறவுகளுக்காய் விதியில் இறங்கினர்

-சபாபதி

பந்தமும் இவர்களை இருநாடுகளுக்கும் இடையே அல்லாட வைத்தது. இவர்களை சாதாரண மனிதர்களாகக்கூட சிங்களம் கருதவில்லை, கொத்தடிமைகள் போன்று நடத்தி வருவது கண்கூடு. சிறிலங்காவிற்கு பெருந்தொகையான அந்நியச்செலாவணியை ஈட்டித்தரும் இம்மக்களுக்குச் சாதாரண அடிப்படை வசதிகள் கூட சிங்களப் பேரினவாதிகளால் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இந்நிலையிலேதான் உலகத்தின் மனிதம் என்பது மறைந்துபோய் விட்டதாக எனத்தக்க நிகழ்வான பிந்துருவேவக் கொடும் கடந்த 25.10.2000 அன்று சிங்களக் காதையர்களால் நடத்தி முடிக்கப்பட்டது.

இதுவரைகாலமும் சிங்களத்தால் வாழும் உரிமை மறுக்கப்பட்டும், உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் வழங்கப்படாத நிலையிலும் பொங்கியெழாத மலையகத் தமிழர்கள், கடந்தகாலங்களில் இலங்கைத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் தமிழர்கள் மீது இனப்படுகொலை நோக்கிலான வன்முறைகள் சிங்களப் பேரினவாதிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வேளைகளில் எல்லாம் சிங்களவர்களால் தாக்கப்பட்ட வேளைகளிலும் பொறுத்துக் கொண்ட மலையகத் தமிழர்கள், ஏதுமறியாத தமது பிஞ்சுகளைத் துடித்துக்க தீயினிற் கருக்கியவரின் ஈனற் செயலுக்கு நீதி கேட்டு அமைதிவழியில் இறங்கினர். ராவயவின் பத்திரிகையாளர் சுனந்த தேசப்பிரியாவின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் "துஸ்டத்தனமாகக் கொல்லப்பட்ட தமது உறவுகளுக்காக குரல் கொடுக்க வேண்டிய தார்மிகக் கடமையை ஆற்றவேண்டிய நிலையில் மலையகத் தமிழர்கள் இறங்கினர்" என்பதே சரியானதாகும்.

29.10.2000 அன்று பிந்துருவேவ தடை முகாமில் படுகொலை செய்யப்பட்டவரான, சாமிமலைத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த சந்தனம் செல்லத்துரை என்ற இளைஞரின் சாவிட்டு நடைபெற்றது. அந்நிகழ்வில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் கலந்து கொண்டனர். இதன் பின்னர் மலையக மக்கள் முன்னணியின் ஏற்பாட்டிலான அமைதிப்பேரணியும், கண்டனக் கூட்டமும் நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. தலவாக் கொல்லை நகரெங்கும் கறுப்புக்கொடிகள் கட்டப்பட்டு சோகமயமானது.

அன்றாட ஜீவனோபாயமான தினக் கூலி உயர்விற்கே அரசின் மனம் இரங்க வேண்டும் என பிரார்த்தனை நடத்திய மக்கள், வீதிக்கு வந்து கண்டனம் தெரிவிக்க முற்பட்டதைப் பொறுக்க முடியாத சிங்கள அரசு, சொந்தச் சோதரர் துன்பத்தில் சிந்தை கலங்கிய மக்களின் ஊர்வலத்தை தடுப்பதற்கு 29ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இரண்டு மணிக்கு ஊரடங்குசட்டத்தை அமுல்படுத்தியது.

பொறுத்தது போதும் இனியும் நாங்கள் மொளையாய் இருப்பதில் பயிணில்லை என்றவாறு நீதி கேட்டு அமைதி வழிப்

பில் திட்டமிட்ட வகையில் தமிழ் மக்கள் மீதான வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டன எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஏற்கனவே தயார்ப்படுத்தப்பட்ட அரசு துருப்புக்களின் ஆதரவுடன் இயங்கிய சிங்களக் குண்டர்களிடமிருந்து தப்பவேண்டிய நிலைக்குத் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டனர். தங்களைத் தாங்களே பாதுகாப்பதைத் தவிர வேறுதெரிவு அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. மலையகத் தமிழ் இளைஞர்கள் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்கு காதையர்கள் வருவதை தடுப்பதற்காக மரங்களை சாலைகள் நெடுகிலும் தறித்து விழுத்தினர். இதனால் பெருமளவில் தமிழர்கள் வாழும் தோட்டங்கள் எல்லாம் சிங்களக் காதையர் வெறியாட்டத்தில் இருந்து தப்பின.

தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து மேலதிக படைகள் மலையகப் பகுதிகளுக்குத் தருவிக்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் மேலும் மோசமான தாக்குதல்கள் தமிழர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. சிறீலங்காப் படைகளின் ஆதரவேடு தலவாக் கொல்லை நகரில் இருந்த தமிழர்களின் 20ற்கு மேற்பட்ட கடைகள் எரித்து சாம்பலாக்கப்பட்டன. 1830இலிருந்து மலையகத்தை வளப்படுத்தி, இலங்கைத்தீவின் அந்நியச் செலாவணி வருமானத்தை மேம்படுத்த பாடுபட்ட தமிழனின் சொத்துக்கள் குறையாடப்பட்டன. 25கடைகளில் இராணுவமுடே பூட்டை உடைத்து சிங்களக் குண்டர்களுக்கு பொருட்களை அள்ளி யிறைத்ததாக தலவாக் கொல்லை நகர தமிழ் வர்த்தகர் ஒருவர் நெஞ்சுமுறக் கூறினார்.

பேருந்துகளில் வந்த 50ற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டு கடுங்காயங்களுக்கு ஆட்பட்டனர். தோட்டப் பகுதிகளில் 125 தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பிக்குமாரின் தலைமையில் வந்த சிங்களவர்களால் தாக்கப்பட்டு காயங்களுக்குள்ளாகினர். சில தோட்டங்களுக்குள் உட்புகுந்து 58, 77, 83களில் சிங்களம் செய்ததைப் போல இங்கு நடைமுறைப் படுத்த முற்பட்டது பெளத்த சிங்களம். ஆனால் நிலைமைகள் சிங்களம் எதிர்பார்த்ததைப் போல அமையவில்லை. "இன்பரிடா" எனப்படும் சுயபாதுகாப்பு அமைப்புக்களைப் போல தமிழ்மக்கள் அனைவரும் திரண்டு நின்றதில் சிங்களக் காதையர்களும் பித்த தப்பியோடினர்.

நுவரேலியா மாவட்டத்தில் இருந்து சிங்களப் பேரினவாதக் கொடும் புயல், "மண்ணை அரிப்பதற்காய் பேய்களின் பெருந்தி பெருக்கெடுத்ததுபோல" கிணிகதென்ன பகுதிகளுக்கும் பரவியது. சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கோட்டையெனப்படும் கிணிகதென்னப் பகுதியில் கண்டி மன்னன் காலத்திலிருந்து ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்த இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் அடித்து விரட்டப்பட்டனர். கிணிகதென்ன பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் நாவலப்பிட்டிக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்.

சிங்களக் காவல்துறையும், இராணுவமும்

கான தமிழ் இளைஞர்கள் காரணமேதுமின்றிக் கைதுசெய்யப்பட்டனர். இங்கு ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது என்னவெனில், தமிழர்கள் சுடப்பட்டதற்குக் காரணமாக அரசு தரப்படல் கூட்டத்தைக்கலைப்பதற்குச் சுட்ட வேளையில் தமிழர்கள் இடையில் அகப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால் இதுவரைக்கும் இச்சம்பவங்களில் யாரேனும் சிங்களவர்கள் அரசுபடைகளால் சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்டதாகவோ, காயமடைந்ததாகவோ, தாக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது கைதுசெய்யப்பட்டதாகவோ தகவல்கள் ஏதுமில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றது சண்டேல்டர் பத்திரிகை.

மலையகத்தில் தமிழர்கள் கைது செய்யப்படுதலும், தாக்கப்படுதலும் அதிகரித்த வேளையில் சிங்கள அரசு தரப்பினாலும், ஊடகவியலாளராலும் ஒட்டுமொத்தக் கதையே மாற்றப்பட்டது. தமிழர்கள் வெறிகொண்டு தாக்குகிறார்கள், தமிழ்க் குண்டர்கள் சிங்கள மக்களை விரட்டியடிக்கின்றார்கள் என்று செய்திகள் விஸ்ரூபமெடுத்து பரப்பப்பட்டன. சிங்களத்து ஊடகவியலே, ஒரு சில பத்திரிகையாளரைத் தவிர பத்திரிகாதர்மத்தை ஒரு புறத்தே வைத்துவிட்டு சிங்களத்துக்குச் சார்பாக இனவாத விசத்தினைக்கக்கியது.

சண்டே ரைம்ஸ் பத்திரிகை தமிழர் பகுதிகளில் இருந்து மனப்பயம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்த சில சிங்களவரைப் பேட்டி கண்டு கதைவிட்டது. தமிழர்கள் மலைநாட்டையும் கையகப்படுத்தப்

தமிழினப் புதல்வர்களுக்காய் மலையகத் தமிழர்கள் நடத்திய அமைதிப் போராட்டமும், அதன்மீது சிங்களம் தலை விரித்தாய் பேரினவாதக் கோலமும் சிங்களத்தில் தமிழர்களுக்கு எதுவித உரிமையும் கிடையாது என்பதையே வலியுறுத்தி துவதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழர்களுக்கு என்று இறைமையுள்ள நாடு ஒன்று அமைவதே உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பானது என்பதே மலையகத்தில் சிங்கள அரசுபயங்கரவாதத்தில் முதன்முதல் தறிக்கப்பட்ட சிவனுடில்சுமனன் தொட்டு இறுதியாக கடந்த 30.10.2000 அன்று வஜிரபொரள சந்தியில் கொல்லப்பட்ட இளங்குடும்பஸ்தர் மாதவன் வரைக்குமான படுகொலைச் சம்பவங்கள் கட்டியாய் கூறுகின்றன.

தனிமனித நதிகளால் பொங்கிப் பிரவகிக்கும் விடுதலைப் பெருநதி!

கல்லுண்டாய் வெளியில் ஒரு வீரச்சாவு வீட்டுக்குத் தணிகைச்செல்வி என்னைக் கூட்டிப் போயிருந்தார். அந்தப் போராளியின் உடல் சேதமுற்றிருந்ததால் புகழுடல் பேழை மூடப்பட்டுக் கிடந்தது.

திறந்து உடலைக் காட்டாவிட்டால் பேழையை எடுத்துச் செல்லவிடமாட்டேன் என்று அந்தப் போராளியின் தந்தை பிடிவாதமாக நின்றார். மது போதையில் நின்ற அவர் பேழையைக் கொத்தித் திறக்கப்போவதாக கையில் கத்தியுடன் மிரட்டிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குக் கிட்டப்போக அஞ்சிக் கொண்டு குடும்பத்தவரும் அயலவரும் ஒதுங்கி நிற்க, தணிகைச்செல்வி அவரிடம் போனார்.

“அந்தான் பொல்லாதது, உங்களையும் வெட்டிப்போட்டிடும் போக வேண்டாம்.” என்று அயலவர்கள் தடுக்க, “இல்லை பிரச்சனையில்லை, நான் பார்க்கிறேன்” என்றவாறு அவரை நெருங்கிய தணிகைச்செல்வி, இருங்கோ அப்பா, என்று அவரை ஒரு இருக்கையில் அமரச் செய்து, கையில் இருந்த கத்தியை வாங்கி, வேறுபக்கம் வைத்துவிட்டு கதைக்கத் தொடங்க, அவர் உரத்த குரலில் ஏசுத் தொடங்கினார். அவர் தனது கோபம் தீரும் வரையில் ஏசி ஓயும்வரை பொறுமையுடன் காத்திருந்த தணிகைச்செல்வி, நாங்களும் உங்கட பிள்ளையள் தானே அப்பா என்று தொடங்கி, ஆறுதலாகக் கதைத்து விளக்க, அப்பா அமைதியாகி, தன் பிள்ளையின் இறுதி நிகழ்வுக்கு ஒத்துழைத்தார். தணிகைச்செல்வியின் பொறுமையையும், நிதானத்தையும், ஆளுமையையும் நான் அப்போதுதான் அருகே இருந்து பார்த்தேன்.

1989இல் அவர் மணலாற்றுக் காட்டில் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. 1993இல் வெளியே வந்து அரசியல் வேலைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கிய பின்னர்தான் அவரை அடிக்கடி சந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அப்போது அவர் யாழ் மாவட்ட (விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் அமைப்பின்) அரசியல் நிர்வாகப் பொறுப்பாளராக இருந்தார்.

1996இல் முல்லைப் படைத்தள அழிப்பு நடவடிக்கை நடந்த நேரம் அவர் அரசியல் வேலை செய்யும் அனைத்துப் பெண் போராளிகளினதும் பொறுப்பாளராக பணியாற்றினார். அந்தச் சண்டையில் அவர் என்னுடன் கலந்து கொண்டார்.

சண்டையின் நிலைமைக்கேற்ப அந்த இடத்துக்கு ரவைகள் தேவை. ஒழுங்கு செய்யுங்கோ என்று சொன்னால் உடனடியாகவே ஒழுங்கு

-விதுஷா-

செய்வார். அந்த இடத்துக்கு ஆட்கள் தேவை பார்த்து அனுப்புங்கோ என்று சொன்னால் உடனேயே வேகமாக ஒழுங்கு செய்வார். தேவைகளின் அவசியத்தைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு சிறுபிள்ளைபோல் தானே ஓடி, ஓடி வேலை செய்தார். தன்னை ஒரு பொறுப்பாளராக நினைத்துக் கொண்டு வேறுயாரிடமும் வேலை சொல்லிவிட்டு நின்றுவிடவில்லை. தனக்கு அனுபவங்கள் வேண்டும் என்பதால் தனக்குத் தரப்பட்ட வேலைகளைத் தானே நேரடியாகச் செய்தார்.

அந்த நேரம் காயக்காரர்களை உடைந்த வீட்டுவாளுக்கு எடுத்து, அங்கிருந்து பின்னணிக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தோம். திடீரென அந்த வீட்டை நோக்கி ஆர்.பி.ஜி தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எதிரி எங்கிருந்து தாக்குகின்றான் என்பது உடனே தெரியவில்லை. அதே நேரம் சிறு இராணுவ அணி நகர்ந்து வீட்டை வளைத்துத் தாக்க முயன்றது. அவ்விடத்தில் நின்றவர்கள் அந்த அணியுடன் சண்டையைத் தொடக்கிவிட, உடனேயே தணிகைச்செல்வி இரண்டு போராளிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நிலைமையை

அவதானித்தவாறு நகர்ந்து, ஆர்.பி.ஜியுடன் எதிரி மறைந்திருந்த நிலையை இனங்கண்டு அவனைச் சுட்டு, எம்மீதான தாக்குதலை நிறுத்திவிட்டார்.

அந்த இடத்தின் நெருக்கடியை அவர் அந்த நேரம் நீக்கியிருக்காவிட்டால், இருந்த காயக்காரர்களையும் அகற்ற முடியாமல், இன்னும் புதிய காயக்காரர்களுடன் நிலைமை சிக்கலாகியிருக்கக்கூடும். ஆனால் நிலைமைக்கேற்ப செயற்படும் தணிகைச்செல்வியின் ஆற்றல், காயப்பட்ட நிலையில் அங்கிருந்தவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டது.

முல்லை வெற்றிச்சமர் முடிந்து, கிளிநொச்சி மீதான எதிரியின் உண்மை வெற்றி நடவடிக்கை நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிருந்த பெண்கள் அணிக்குப் பொறுப்பாளராகத் தணிகைச்செல்வி நியமிக்கப்பட்டார். தலைவரால் நம்பிக்கையோடு தரப்பட்ட பொறுப்பு, அதைச் சரியாகச் செய்யவேண்டும் என்ற அவாவில் எல்லோரிடமும் போய்க் கதைப்பார். தனக்குத் தெரியாதவற்றை தன்னிலும் இளைய போராளியிடம் கேட்டறிவதற்குக்கூட அவர் தயங்கியதில்லை.

பொறுப்பாளர்கள் எப்போதும் எல்லோருக்கும் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். என்று தலைவர் அடிக்கடி குற்றிப்பிடுவதை எப்போதும் மனதில் வைத்திருந்தார். ஒருமுறை புதிய வெடிகுண்டு ஒன்றை அதற்குரிய பொறுப்பாளர், தாக்குதல் பொறிப்பாளர்களுக்கு விளக்கி, அதை இயக்கும் முறைபற்றி சொல்லிக் கொடுத்தார். உடனேயே தணிகைச்செல்வி தான் இயக்குவதாகக் கூறி வாங்கி இயக்கினார். இயக்கிய முறையில் ஏற்பட்ட தவறால் அது முழுமையாகச் செயல் விளைவைக் காட்டவில்லை. உடனே பொறுப்பாளர் தணிகைச்செல்வியின் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி மறுபடியும் விளக்கினார். அதைப் புரிந்துகொண்ட தணிகைச்செல்வி தயங்காமல் தன்னை மற்றவர்கள் ஏதும் நினைப்பார்களோ என்று கூச்சப்படாமல், அடுத்த தடவையும் தானே முயன்று சரியாகச் செய்துவிட்டார். தனக்கு விளங்கும்வரை திருப்பித் திருப்பிச் செய்வதற்கு, கேட்பதற்கு அவர் பின்னிற்றதேயில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் நின்று வேலை செய்யும் பெண்போராளிகளையும், அந்தப் பணிக்கென மேலும் தன்னிடம் தரப்பட்டிருந்தவர்களையும் நல்ல ஒரு வளர்ச்சி நிலைக்கு கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்ற ஒரே சிந்தனையுடன் இரவு பகல் பாராது தணிகைச்செல்வி ஓடி ஓடி உழைத்த நாட்கள் அதிகம்.

ஓய்வையே நினைக்காமல் உழைத்தார். அவருக்குரிய நிர்வாகத் தளமும் தாக்குதல் அணிப் போராளிகள் நிற்கும் இடமும் தேவைகருதிப் பல கிலோமீற்றர் இடைவெளியிலேயே அமைந்திருந்தன. ஆலோசனை கேட்பதற்காக, உதவிகளைப் பெறுவதற்காக வேலைகளை ஒழுங்கமைப்பதற்காக என்று பல்வேறு படையணிகளின் தளபதிகள், வேறு பொறுப்பாளர்களைச் சந்திக்கவென நாள்நாறும் நீண்ட பயணங்களைச் செய்யவேண்டியிருந்தது.

ஒருநாள் எங்கள் சக பொறுப்பாளர் ஒருவர் வீதியால் மோட்டார் சைக்கிளில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது தணிகைச்செல்வி தன்

மோட்டார் சைக்கிளை வீதியோரமாக நிறுத்திவிட்டு, ஆசனத்தில் அமர்ந்தபடியே கைப்பிடியில் முகத்தை வைத்துப் படுத்திருப்பதைக் கண்டார். அவரைத் தட்டி எழுப்பி, “என்னக்கா ஏதும் பிரச்சனையோ?” என்று கேட்க எழும்பி முகத்தைத் துடைத்தவாரே,

“இல்லை ஒரே அலுப்பாக இருந்தது, நித்திரையும் வந்துவிட்டது. அதுதான் கொஞ்ச நேரம் படுத்தனான்.” என்று சொன்னவர், அவசரமாகப் போகவேண்டும் என்று உடனேயே விடைபெற்றுப் போய்விட்டார்.

கடைசி நாட்களில் அவரிடம் வந்து சேர்ந்திருந்த போராளிகளுக்கு சண்டை அனுபவங்களை ஏற்படுத்தி, யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கூட்டிப்போய்,

லெப்.கேணல் தணிகைச்செல்வி

தாக்குதல்களை நடத்தி, ஏனைய தாக்குதல் அணிகள் உள்ளுழையப் பாதைகள் அமைத்து, யாழ்ப்பாணம் பிடித்து என்று பல கனவுகளைச் சுமந்து கொண்டு-----

ஒரு நாள் தலைவரின் ஒன்றுகூடல் நடந்து கொண்டிருந்தது. எல்லோரையும் பார்த்தவாறு அவர் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். வெளியில் அலைந்த களைப்புடன் இருந்த தணிகைச்செல்வியைப் பார்த்ததும் உரையாடலை நிறுத்தி, “ஏன் தணிகைச்செல்வி இப்பிடிக்க காஞ்சு போய் இருக்கிறீங்கள்?” என்று கேட்டவர். உடனேயே, “நீங்கள் (வெகு தொலைவிலிருந்த அவரின் தளமொன்றைக் குறிப்பிட்டு) நேரே அங்கேயிருந்து வருகிறீங்களோ?” என்றார்.

தலைவருக்கு முன்னால் தான் அப்படி நிற்கின்றேனே என்று சங்கடப்பட்ட தணிகைச்செல்வி “ஓமண்ணை” என்று சொல்லிவிட்டு இருந்து விட்டார். இப்படித்தான், கடைசி நாட்களில் தணிகைச்செல்வி தன்னைக்கூடக் கவனிக்காமல் வேலையிலேயே மூழ்கி ...

1999.06.26இல் பள்ளமடுவில் சண்டை நடக்கும் என்பதை அறிந்தவுடனேயே, அங்கே நிற்கும் தன் அணியினர் சண்டை பிடிக்கும்போது, தான் அவர்களுக்கு அருகில் நிற்கவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்துடன், இனி வரும் சமர்களை எதிர் கொள்ளுவதற்கான அனுபவத்தைத் தரப்போகும் சண்டையில் அவர்களைச் சரியான முறையில் வழிநடத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் முதல்நாளிரவே வந்த சேர்ந்துவிட்டார்.

சண்டையில் தன் பிள்ளைகளுடனேயே நின்று, அவர்களுக்கருகிலேயே போரிட்டு வீழ்ந்த லெப்.கேணல் தணிகைச்செல்வியின் உணர்வுகளை வெறும் வார்த்தைகளில் எழுதிவிடமுடியாது.

இரண்டரை வருடப் போருக்குப் பின்னர் இந்தியப் படைகள் தமிழீழ மண்ணைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டபோது கெரில்லா இயக்கம் என்ற தராதரத்திலிருந்து விடுதலைச்சேனை என்ற நிலையை புலிகள் இயக்கம் எட்டியது.

இந்த விடுதலைச்சேனை ஒரு மரபுவழி இராணுவமாக பண்புமாற்றம் பெறும் காலகட்டமாக 1990-91 விளங்கியது.

மாங்குளம்-கொக்காவில் இராணுவத் தங்ககங்கள் தாக்கியழிக்கப்பட்டு நிலத்தை மீட்டெடுத்த இராணுவ நிகழ்ச்சியும்- ஆ.க.வெ. பெரும் தாக்குதலின்போது ஆணையிறவுத்தளம் மீதும், அதையொட்டிய பகுதிகள் மீதும் நடந்த ஒருமாதச் சமரும் சிங்களத்திற்கு அந்த ஆபத்தை உணர்த்தியது.

ஒரு மரபுப்படையாக புலிகள் இயக்கம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு சகலவிதத்திலும் வாய்ப்பாகவுள்ளது என சிங்களத்து இராணுவ நிபுணர்கள் கணித்தனர்.

அதனால் குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்து அந்த இராணுவ வாய்ப்பை புலிகள் இயக்கத்திற்கு மறுக்க சிங்களப் படைத்தலைமை முடிவெடுத்தது. ஜெனரல் கொப்பேகடுவ தலைமையில் குடாநாட்டைக் கையகப்படுத்த திட்டம் வரைந்து- செயற்படுத்த முனைந்தது.

பேரினவாதத்தின் இராணுவ நட்சத்திரமான கொப்பேகடுவ உட்பட அன்றைய குடாநாட்டுப் படைத்தலைமையை அழித்த வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க

- மரபுப்போருக்கு மருத்துவ வசதி அத்தியாவசியமானது. வன்னியில் அது போதியளவில் இல்லை என்பது ஒரு காரணம்.

-மரபுப்படைக்கு ஆட்படம் அடிப்படையானது. வன்னியின் குறைந்த குடித்தொகை அதிக ஆட்சேர்ப்புக்கு வாய்ப்பளிக்காது என்பதும் ஒரு காரணம்.

-இரகசியமானதும்- வேகமானதுமான படைநகர்த்தலுக்கு வேண்டிய போதிய சாலைவசதிகள் வன்னியில் இல்லை என்பது இன்னொரு காரணம்.

-மரபுவழிப் போர்முறையில் மறிப்புச் சண்டைகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன.

இந்தவகைச் சண்டைமுறைக்குத் தகுந்த காப்பரண் வசதிகள் அவசியம் தேவை. மரபுப்போரை புலிகள் இயக்கம் நடாத்துவதற்கு காப்பரண்களுக்கு வாய்ப்பான புறநிலை வசதிகள் வன்னியில் இல்லை. உதிரும் மண்வகையால் உறுதியான நிலப் பதுங்குகுழிகளுக்கும் வாய்ப்பில்லை. இதேவேளை, களமுனைக் கோட்டைகளான காப்பரண்கள்- பதுங்குகுழிகள் கட்டத்தேவையான கட்டடப்பொருட்கள் வன்னியில் இல்லை. இவையும் காரணங்கள்.

-இவற்றிற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல வன்னியின் விரிந்து பரந்த நிலப்பரப்புடன், தமது முப்படைப்பலத்தையும் இணைத்து சமர்களைத் தமக்குச் சாதகமாக நடாத்தி "எஞ்சிய" புலிகளை அழிக்கும் ஏதுநிலைகள் வன்னிக் களத்திற்கு உண்டென்றும் சிங்களத்தளபதிகள் கணித்தனர்.

இவை காரணமாக வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பில் புலிகளுடன் நடக்கப் போகும் சண்டைகள் மகிழ்ச்சியான மரதனோட்டத்தைப்போல சிங்

பிரபாகரன் தீர்மானித்தார். "சமர்களுக்கெல்லாம் தாய்ச் சமர்" என அவர் வர்ணிக்கும் அளவுக்கு ஜயசிக்குறைய வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஜயசிக்குறைய படைக்கு எதிரான மரட்ச்சண்டைகள் மற்றும் வலிந்த தாக்குதல்களின் தீவிரத்தால் சிங்களப்படை பலத்த சேதத்தைச் சந்தித்தது. போய்ச் சேரவேண்டிய கிளிநொச்சிப் படைத்தளத்தைப் புலிகள் கைப்பற்றினர். புறப்பட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாத களநிலைமை எழுந்ததும் திரும்பிச் சென்றிருக்க வேண்டிய ஜயசிக்குறைய திரும்ப மறுத்து இடைநடுவில் தரித்து இராணுவத் தவறிழைத்தது.

வன்னி அரங்கில் சுமார் ஒரு வருடகாலம் நடந்த ஜயசிக்குறைய நடவடிக்கையில் 3000 படையாட்கள் பலியாகினர். 7000 பேர் படுகாயம் பட்டனர். பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள படைத்தளபாடங்களை சிங்களப்படை இழந்தது. விஜய குமாரணதுங்காவின் ஜயசிக்குறைய படம் அடைந்த வசூல் வெற்றி அம்மையாரை மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருக்கலாம். ஆனால், ஜயசிக்குறைய எதிர்சமரில் புலிகள் இயக்கம் சிறந்ததொரு இராணுவ அறுவடையை நிலைநாட்டி அம்மையாரின் பேரினவாத ஆசைக்கு பலத்த அடி கொடுத்தது. ஒரு பொய்யை மறைக்க பத்துப் பொய்களைச் சொல்வதுபோல ஒரு இராணுவத் தோல்வியை மறைக்க, தோல்விகளை உள்ளடனாகக் கொண்ட இன்னும் சில

இராணுவ நடவடிக்கைகளை சிங்களப் படைத்தலைமை நடாத்தியது.

ஜயசிக்குறைய செயற்படமுடியாமல் போனவுடன் ரிவிபல, ரணகோச, வோட்டர்செட் என வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் படையினரின் இராணுவ அஞ்சலோட்டம் தொடர்ந்தது. ஜெயசிக்குறையப்போல ரணகோச, வோட்டர்செட் நடவடிக்கைகள் படைத்தரப்பிற்கு பலத்த இழப்புக்களைக் கொடுத்தன. தனது மரபுப்படையலத்தை ஒருங்குவந்து பயன்படுத்தியும், புலிகள் மரபுவழிச் சண்டைகள் மூலம் தகுந்த பதிலடிக்களைத் தொடுத்தனர்.

வன்னி மண்ணில் புலிகள் இயக்கம் ஒரு மரபுவழிப்படையாக வளரமுடியாது என்ற சிங்களத்தின் இராணுவக் கணிப்பை, ஜயசிக்குறைய- ரணகோச- வோட்டர்செட் போன்றவற்றிற்கெதிரான எதிர்ச்சமர்கள், பொய்யாக்கின. எனினும் சிங்களத்தின் படைத்திரி இந்தக் களயதார்த்தத்தை ஏற்க மறுத்தது.

மரபுப்படையாக புலிகள் வளர வன்னியில் இருந்த பாதகநிலைகள் அனைத்தையும், தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், தனது திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளால் மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்து- மாற்றியமைத்து- ஒரு தரமான மரபுப்படையாக புலிகள் இயக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பையே தயார்ப்படுத்தி இராணுவ சாதனை புரிந்துள்ளார்.

இதேவேளை, அடைக்கோழியை முழுங்கிய புடையன்பாம்பு போல சிங்களப்படை நிலம் விழுங்கி ஊதிப்பருத்தபடி உள்ளாக்குள் அவதிப்பட்டதை தலைவர் மிகச்சரியாகக் கண்டறிந்தார்.

சிங்களப்படை மேலும்- மேலும் நிலம் விழுங்கும்

ஆயாத ஒரு இணுவ ஆய்வ

அராலிக்குண்டு, குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்புத் திட்டத்தைப் பொடிப்பொடியாக்கியது.

சந்திரிகா-ரத்வத்த தலைமை சிங்கள இராணுவ இயந்திரத்தின் இயக்குனர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றபோது குடாநாட்டைக் கைப்பற்றும் திட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

*பெருந்தொகைப் படையாட்களையும்- பிரம்மாண்டமான அளவில் படைக்கலச் சக்திகளையும் ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்தி குடாநாட்டையும் ஆக்கிரமித்து- புலிகளை அழித்தல் என்ற போர்வையில் ஆயிரக்கணக்கில் தமிழர்களையும் கொன்று- தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பித்து, தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தை நசுக்க சந்திரிகா-ரத்வத்த தலைமை சதித்திட்டம் வகுத்தது.

சூரியக்கதிர் என்ற பெயரில் அந்தப்பெருநாசம் வலிகாமத்தைச் சூழ்ந்தது. தலைவர் பிரபாகரனின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளால் வலிகாம மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டனர். பின்னர் புலிகளின் சண்டைதவிர்ப்புத் தந்திரோபாயத்தால் ரிவிரச-2, ரிவிரச-3 சண்டைகளில்லாத இராணுவ நடவடிக்கைகளாகின. குடாநாடு படையினரின் ஆக்கிரமிப்பிற்குள் சென்றது.

படைத்தலைமை விரும்பியது போல மரபுவழிப் படையாக வளரும் வாய்ப்பை வழங்காத வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பு புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவமையமானது.

வன்னியில் புலிகள் மரபுவழிப்படையாக வளரமுடியாது என்று சிங்களம் கணித்ததற்கு நியாயமான புறக்காரணிகள் உண்டு.

வன்னியின் மேற்குமுனையூடாக மன்னாரின் தள்ளாடி நோக்கி எடிபல புறப்பட்டது. வழியெங்கும் மயான அமைதி நிலவ, படையினர் வியர்வைவடிய நடந்து தள்ளாடி சென்றடைந்தபோது, சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக சிங்களப்படைத் தலைமை சிந்தையிழந்து மமதை கொண்டது.

தமது கணிப்பின் பிரகாரம் இராணுவ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறப்போகின்றன எனச் சிங்களப்படைத் தலைமை இறுமாந்திருந்தது. அந்தப் படைத்திரி அடுத்த இராணுவ நடவடிக்கையின் பெயர் சூட்டலில் பகிரங்கமாக வெளிப்பட்டது.

"வெற்றி உறுதி" என முரசு தட்டியபடி ஜயசிக்குறைய புறப்பட்டது. போர் சம்பந்தப்பட்டிருந்த விடயங்கள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து கைகோர்க்கும் நாள் என சிங்களத்தின் சோதிடர்கள் கணித்தெடுத்த 1997, மே, 13ஆம் நாளில் இருதலைப்பாம்பாக இருமுனைகள் ஊடாக ஜயசிக்குறைய புறப்பட்டது. சந்திரிகா அம்மையாரின் கணவர் விஜய குமாரணதுங்கா நாயகனாக நடித்த வெற்றிப்படத்தின் பெயரும் ஜயசிக்குறைய என்பதால் அம்மையாருக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

ஜயசிக்குறையின் இராணுவ நோக்கம் உடனடி அபாயத்தை விளைவிக்க வல்லது. பெருநிலப்பரப்பை இரண்டாகப்பிளந்து- பாதை சமைத்து குடாநாட்டுப் படையையும் ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டு வன்னியை ஒட்டுமொத்தமாகத் துடைத்தழிக்கும் நாசகாரத்திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. அதனால் புலிகள் இயக்கம் தவிர்க்க விரும்பிய மரபுவழிச் சண்டை தவிர்க்க முடியாததாகியது. ஜயசிக்குறையை செயலிழக்கச் செய்விக்கத் தலைவர்

பேராசையில் படைநகர்வுத் திட்டங்களை வகுக்க, சிங்களம் விழுங்கிய தமிழர் நிலப்பரப்புக்களை மீட்டெடுக்க தேசியத் தலைவரவர்கள் ஓசைப்படாமல் திட்டங்கள் வகுத்து தாக்குதல் தந்திரோபாயங்களை வரைந்து போராளிகளுக்குப் பயிற்சிகளைக் கொடுத்து தயார்படுத்திக் கொண்டு வருந்தார். "பயிற்சி, தந்திரம், துணிவு" என்ற தலைவரின் இராணுவ மந்திரத்தை சிரமேற் கொண்டு மாபெரும் தாக்குதலுக்காக புலி வீரர்கள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தனர்.

புலிகளின் நிரந்தரப்படைக்கு துணைப் பலம் சேர்க்க வன்னி வாழ் மக்களுக்கு ஆயுதப்பயிற்சிகளை வழங்கும்படி தலைவர் ஆணையிட்டார். எல்லைப்படை-கிராமியப்படை என்ற பெயர்களில் மக்கள் படையைக் கட்டும் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.

01.11.1999 அன்று நள்ளிரவு ஒட்டுசுட்டான் இராணுவத்தளம் மீது போராளிகளைக் களமிறக்கி, ஓயாத அலைகள்-03 என தாக்குதலுக்குப் பெயர் சூட்டி வேக ஓட்டப்பாணியிலான ஒரு தொடர் தாக்குதல் திட்டத்தை தலைவர் பிரபாகரன் தொடக்கி வைத்தார். நாளொன்றுக்கு ஒரு படைத்தளம் என்ற ரீதியில் சிங்களப்படை முகாங்கள் புலிகள் வசமாகின. அந்தப் பகைத்தளங்களின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்த தமிழர் நிலங்களும் விடுவிக்கப்பட்டன.

இரண்டரை வருட காலமாக 5000 படையினரைப் பலிகொடுத்து, 12,000 படையினரை படுகாயத்திற்குள்ளாக்கி சிங்களப்படைகள் முக்கி-முனகி-முயன்று பிடித்த வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பின் பெரும் பகுதியை ஆறுநாள் சிங்கவேட்டையில் அடித்து மீட்டெடுத்த இராணுவ அற்புதத்தை தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார். ஆழம் அறியாமல் அகலக்கால் வைத்த சிங்களம் அதற்கான தண்டனையைப் பெற்றுக்கொண்டது.

முல்லைத்தீவுத் தளத்தைப் புலிகள் அடித்து மீட்க-படையினர் கிளிநொச்சியை ஆக்கிரமித்தனர். கிளிநொச்சியைப் புலிகள் தாக்கிக் கைப்பற்ற படையினர் மாங்குளத்தைக் கையகப்படுத்தினர். ஒரு நகரத்திற்குப் பதில் இன்னொரு நகரம் என சிங்கள ஆய்வாளர்கள் திருப்திப்பட்ட காலம் இம்முறை காலமாகிவிட்டது.

ஒலிம்பிக் வேகத்துடன் ஒட்டுசுட்டான்குள்ளிருந்து ஓயாத அலைகள்-03 புறப்பட்டபோது ஆக்கிரமிப்பிற்குள் துவண்டு கிடந்த வன்னியின் நகரங்கள் வரிசையாக புலிகள் வசமாகின. ஒரு நகரத்தை புலிகளிடம் பறிகொடுத்துவிட்டு, மறு நகரத்

தைக் கையில் வைத்திருக்க முயன்று-இயலாமையால் கைவிட்டோடி, அடுத்த நகரத்தையும் துறந்து, ஆட்லறிகளை இழுத்துக் கொண்டு வவுனியாவரை புறமுதுகிட்டோட வேண்டிய கையறுநிலையில் சிங்களப்படையிருந்தது.

ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த வன்னி நிலத்தின் பெரும்பகுதியை மீட்டதுடன், கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் படை ஆக்கிரமிப்பிற்குள்ளும்- சிங்களக் குடியேற்றத்தாலும் அபகரிக்கப்பட்டுள்ள மணலாற்றின் கணிசமான பண்டைத் தமிழ்க் கிராமங்கள் மீட்கப்பட்டதானது போராட்டத்

திற்கு புதியதொரு அரசியல்- இராணுவ பரிமாணத்தைக் கொடுத்துள்ளது. வட முனையில் நான்கு நூற்றாண்டு காலம் அந்நியரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததும், எவராலும் அசைக்க முடியாதது என சிங்களம் நம்பியிருந்ததுமான ஆணையிறவுப் பெருந்தளம் கைப்பற்றப்பட்டது. வடமராட்சியின் கிழக்குப் பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதியும், தென்மராட்சியின் தென்கிழக்கு, மற்றும் தென்மராட்சியின் மேற்குப் பகுதியும், சாவகச்சேரிப் புறநகர்ப் பகுதியும் கைப்பற்றப்பட்டன. வலிகாமத்தின் நுழைவாயிற்பகுதிகளும், யாழ் நகர எல்லைப் பகுதிகளும் தமிழர் சேனையின் வசமாகின.

தமிழர் சேனையின் மரபுவழித்தாக்குதலுக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் 10ற்கும் மேற்பட்ட படைத்தளங்களையும்- பலட்சின் இராணுவத்தங்ககங்களையும் 250 கிலோமீற்றர் நீள இராணுவ வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட காவல் அரண்களையும் இவற்றின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்த சுமார் 2250 ச.கி மீற்றர் நிலப்பரப்பையும் கைவிட்டு ஓடச் செய்த ஓயாத அலைகள்-03, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் மாபெரும்

இராணுவப் பிரளயத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சிங்களத்தின் முதல்தர சிறப்புப்படையணிகள் உட்பட 15,000ற்கும் அதிகமான ஆட்டொகையைக் கொண்ட சண்டைப் படையணிகள் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது பின்வாங்கி ஓடிய இராணுவநிகழ்ச்சி சிங்களப்படைத் தலைமையையும் அரசியற் தலைமையையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது. இதை ஒரு அவமானகரமான தேசியத் தோல்வியாக சிங்களத் தேசியவாதிகள் கருதுவர் என்பது திண்ணம். மீட்கப்பட்ட அந்தப் பாரிய நிலப்பரப்பை புலிகள் தங்களது கட்டுப்

வர் பிரபாகரன் தலைமையிலான புலிகள் இயக்கம் அமைத்து வெற்றிவாகைகூடும் என்ற அரசியல் நம்பிக்கையை ஓயாத அலைகள்-03 அசைக்க முடியாத அளவுக்கு தமிழ் மக்களிடம் புகுத்திவிட்டது.

ஒரு போரில் சில சமர்கள் வரலாற்றுத் திருப்புமுனைகளாக அமைந்து போரின் போக்கை திசைமாற்றிவிடுவதுண்டு. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஓயாத அலைகள் என்ற பெயரில் நடந்து முடிந்த முன்று பெரும் தாக்குதல்களும் அத்தகைய வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை வகிக்கும் என்பது திண்ணம். எனினும், ஓயாத அலைகள்-03 திண்ணமான வகையில், போரில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திய சமராக இருக்கப்போகின்றது.

சிங்களப்படையின் தோல்வியின் ஆரம்பமாக ஓயாத அலைகள்-03 விளங்கப்போகின்றது.

இரண்டாம் உலகப்போரின்போது தனது இராணுவக் கொள்ளளவையும் மீறிப் பேராசையுடன் சோவியத்யூனியனை விழுங்க கிட்டலின் படை புறப்பட்டது. ஒப்பறேசன் பார்பறோசா என்ற பெயரிலான அந்தப் பெரும் படையெடுப்பை கறையான் அரிப்பது போல சிறுசுச் சிறுக அரித்த சோவியத் படை, இறுதியில் தோற்கடித்தது. ஒப்பறேசன் பார்பறோசாவின் தோல்வி, கிட்டலரது ஜேர்மனியப் படைக்கு தோல்வியின் ஆரம்பமாக மாறியது. சோவியத்மண்ணை விட்டே அது துரத்தியடிக்கப்பட்டது.

இந்திய-புலிகள் போரின்போது தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனை இலக்குவைத்து இந்தியப்படைகள் செக்மேற் இராணுவ நடவடிக்கையை தொடங்கின. தேசியத் தலைவரின் நேரடி வழிகாட்டலில் நடந்த எதிர்ச்சமரில் இந்தியப்படைகள் தோற்றன. அந்தத் தோல்வி இந்தியப்படைகளின் வெளியேற்றத்திற்குக் கட்டியும் கூறியது. தமிழீழ மண்ணைவிட்டு, தோல்வி புடன் தம் நாடு திரும்பின இந்தியப்படைகள்.

இதேபோன்று புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிரான வன்னிப்படையெடுப்பை ஓயாத அலைகள்-03 முறியடித்துவிட்டது. அது மாத்திரமன்றி சிங்களம் நெடுங்காலமாக தமிழர் தாயகத்தில் ஆக்கிரமித்து நின்ற இடங்களும் விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டன. சிங்களம் சந்தித்த இந்த வரலாற்று இராணுவத் தோல்வியை, அதற்கு தொடர்ந்த தோல்விகளாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு தமிழர் சேனையின் பலம் தொடர்ந்து பெருக்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

பாட்டிற்குள் வைத்திருந்தபடி- மேலும் படையினருடன் மோதுவது அவர்களின் மரபுப்போர் ஆற்றலின் வளர்ச்சியை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சோழப்பேரரசின் காலத்திற்குப் பிறகு சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்- சிங்களப் படை நிலைகொண்டிருந்த இராணுவப்பிராந்தியம் ஒன்றிலிருந்து, தமிழர் சேனையால் ஒட்டுமொத்தமாக, அது ஓட ஓட அடித்து விரட்டப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக ஓயாத அலைகள்-03 பதிவாகிவிட்டது.

போர்முலம் புலிகளை அடக்கி, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கலாம் என்ற பேரினவாதத்தின் இராணுவ நம்பிக்கையை ஓயாத அலைகள்-03 தகர்த்தெறிந்துவிட்டது. அத்துடன், அத்துமீறிய சிங்களக்குடியேற்றங்கள் வாயிலாக தமிழர் நிலத்தை அபகரித்து சிங்கள மயப்படுத்தலாம் என்ற பேரினவாத முயற்சி, மணலாற்றுக் குடியேற்றங்களுக்கு நடந்துள்ள கதியால், பலத்த அடிவாங்கியுள்ளது.

இதேவேளை, ஆயுதப்போராட்டம் வாயிலாக தமிழரின் அரசியல் இலட்சியமான தமிழீழத் தனியரசை, தேசியத் தலை

பன்னிரண்டு வயதிற்குமே. எனது ஊர் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தின் ஒதுக்குப்பறத்தில் உள்ளது. கொட்டைக்காடு எங்களின் சின்னக்கிராமம். மின்வசதிகள் இல்லை, குடிநீர்வசதிகூட இல்லாத கிராமம். இங்கொன்றும் அங்கொன்றும்... பனை ஓலைகளால் வேய்ந்த குடிசைகளில் நாளை நம்பிக்கைகளுடன் மனிதர்கள். கஸ்டமான சீவியத்தின் மத்தியிலும் நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்தோம்.

வயல்வேலையே எங்களது குடும்பத் தொழில். அப்பாவும் அம்மாவும் காலை யில் வயலுக்குப் போய் மாலை விடுவருவார்கள். வசதிக்கேற்ப கஞ்சியோ சுழோ குடித்துவிட்டு, சந்தோசமாகவே வாழ்ந்தோம். தாம் வயலில் கடுமையாக உழைத்து வந்தபோதும், எமது அப்பாவும் அம்மாவும் எம்மை படிக்கவைத்தார்கள். அப்பொழுது எங்களது அண்ணா ஒன்பதாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். நான் ஆறாம் வகுப்பிலும், எங்களது தங்கை பாலர் வகுப்பிலும் படித்துக்கொண்டிருந்தோம்.

எங்களது தாயாரும் வயல் வேலைக்காக, அநேக நாட்களில், அதிகாலையிலேயே சென்றுவிடுவதால், எங்கள் அண்

ணாவே எங்களுக்கு எல்லாமாமி கடமைகள் புரிவார். எங்களைக் குளிக்கவார்த்து, ஆடைகள் உடுத்தி, சாப்பாடு தந்து எங்களை பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்வார் அண்ணா.

நான் சற்று வளர்ந்தவனாகையால், எனது அலுவல்களை நானே பார்த்துக் கொள்வது எனக்குச் சிரமமாக இருப்பதில்லை. ஆனால், பாலர் வகுப்பில் படிக்கும் தங்கச்சிக்கு குளிக்கவார்த்து, எமது பழைய நங்குப் பெட்டிக்குள் இருந்து, பழையதோ கிழிந்ததோ சட்டையை எடுத்துப் போட்டு, தங்கச்சியை பாடசாலைக்கு வெளிக்கிடுத்துவதில், அண்ணா ஒரு தாயாகவே மாறிவிடுவார். சைக்கிளில் எம்மை ஏற்றிக்கொண்டு நேரம் பிந்தக்கூடாது என்பதற்காக அரக்கப்பரக்க சைக்கிளை ஓட்டி எம்மை உரிய நேரத்தில், பாடசாலையில் கொண்டுவந்து விடுவார்.

வயல்வேலையும், பஞ்சம் தீர்க்க நிவாரணமுமாக எங்களது வாழ்க்கை கஸ்டங்கள் நிறைந்தபோதும் நிம்மதியாகவும், பாசம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது.

அன்றொருநாள்... இன்று நினைக்கை

யிலும் நெஞ்சு படபடக்கும் அந்த நாள்.. காலைப்பொழுது. காலை எட்டு மணியிருக்கும். இரைந்தபடி விரைந்த வாகனங்களின் சத்தம் பெரிதாகிப் பெரிதாகி... எம் வீட்டுப்பக்கம் நோக்கி வந்தன. ஜீப், ரக் வண்டிகளின் கனத்த ஒலி என்பது புரிந்தது. எம் வீட்டை நெருங்கியதும் வாகனச் சத்தங்கள் நின்றன. வாகனங்களின் கதவுகள் திறந்து.. அறைந்து சாற்றப்படும் ஓசைகள். சப்பாத்துக்காலடி ஓசையும்... புரியாத பாசைகளின் சத்தங்கள் உரத்துக் கேட்டன. நாங்களின் குரையும், புரியாத பாசைகளின் அட்டகாச ஒலிகளும் சேர்ந்து மனதில் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தின. நான் பயந்து.. அம்மாவைப் பார்த்தேன். அம்மாவும் கலவரமடைந்திருந்தார். அண்ணா வீட்டுக்குள் படித்துக்கொண்டிருந்திருக்கக்கூடும்.

சக்குப்பிடித்த எண்ணை நெடி, மிக அருகில் அடித்தது. வீட்டு முற்றத்தில் பச்சை விரித்ததாய்... எங்கும் இராணுவம். வேலைக்குப் புறப்பட நாய்க்கடகத்துடன் தயாராக இருந்த அம்மாவை.. வந்த வேகத்தில் ஒரு மிருகம் பிடித்திழுத்தது. அம்மாவைத்திருந்த நாய்க்கடகத்தை பறித்தே

எங்கள்

அண்ணன் எங்கே...?

முடிவாத தொடர்கதையின் அரக்கர்களின் அரக்கத்தனம்.

மைதிப்படை என்ற பெயரில் நம் அமண்ணை ஆக்கிரமித்திருந்த இந்தியப்படையினர் அட்டகாசம் புரிந்த காலம் அது. நமது மண், இந்திய இராணுவச் சப்பாத்துக்களின் கீழ் நசிந்து துடித்த பொழுதுகள். அப்போது எனக்கு

ஓயாத அலைகள் - 03 ஓயாத அலைகள் - 03 ஓயாத அலைகள் - 03 ஓயாத அலைகள் - 03

ஓயாத அலைகள் -03 தொடர் நடவடிக்கையில் வன்னியின் தென்முனையில் மாவீரர்கியவர்கள்

ஓயாத அலைகள்-3 நடவடிக்கையில் மாவீரர்களின் பெயர்கள் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. இவ்வலாற்று நடவடிக்கையில் மாவீரர்களின் பூரணமான விபரங்கள் மீண்டும் தொடராக வெளியிடப்படுகின்றன.

மாங்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 5.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

ஓட்டுக்கட்டான் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 4.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

2வது லெப். அண்ணாநம்பி
இராமன் ஜெயசீலன்
8ம் கட்டை, ஆனைவிமுந்தான், கிளிநொச்சி (இல: 52, 1ம் பகுதி, திருவையாறு, கிளிநொச்சி)

2வது லெப். திருக்குமரன்
சந்திரராசா யோகராஜா
இல: 67, கோணாவிலி, கிளிநொச்சி (கண்டி)

வி.வே. சாந்தினி
சந்திரசேகரம் விஜிதினி
(கட்டுவன், தெல்லிப்பளை, யாழ்)

ஓட்டுக்கட்டான் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 05.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

மேஜர் அமலன்
மயில்வாகனம் சுரேஸ்
இல: 16, புறாடி, விசுவமடு

கப. உதயன் (எழுக்கிரோன்)
தனபாலசிங்கம் சபேசன்
இரணைஇலுப்பைக்குளம், காக்கையன்குளம், வவுனியா 4ம் வட்டாரம், மண்கும்பான், வேலணை, யாழ்

கப. மதிவதனன் (திருவருள்)
கோபால் இராமச்சந்திரன்
மணியங்குளம், ஸ்கந்தபுரம் (இரத்தினபுரி)

வி.வே. குயில்வேந்தன்
நவரத்தினம் நந்தரூபன்
நொச்சிக்குளம், ஒமந்தை, வவுனியா

கப. பதஞ்சலி
சிதம்பரப்பிள்ளை சுமித்திரா
இல: 152, 2ம் யூனிற், யோகபுரம், மல்லாவி (இல: 113/3, திருவையாறு, கிளிநொச்சி)

வேலன்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 4.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

2வது லெப். எழில்முரசு
சிவசாமி சிந்திரன்
அம்பலப்பொருமாள்சந்தி, அக்கராயன், கிளிநொச்சி (உதயநகர், கிளிநொச்சி)

நெடுங்கேணிப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 4.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

2வது லெப். அகம்
வாசன் புல்பராணி
கல்விச் சேவைகள் நிலையம் பின்புறம்,

மில்லர் குடியிருப்பு, தேராவில், முல்லை (முளாய், யாழ்)

2வது லெப். சீட்டுக்கினி
பாலசுப்பிரமணியம் ஜெயலட்சுமி
ஓட்டங்குளம், மல்லாவி (ஒலுமடு, மாங்குளம்)

2வது லெப். அருள்நீலா
குமரகுருபரன் ஜெயமுத்துசினி
மகாவிங்கம் களஞ்சியம், மல்லாவிநகர், மல்லாவி (இல: 430, வண்ணார்பண்ணை, யாழ்)

2வது லெப். கவிராணி
வேலாயுதப்பிள்ளை ராஜலட்சுமி
நீராவிப்பிட்டி, தண்ணீருற்று, முள்ளியவளை, முல்லை (17ம் கட்டை, கொக்குத்தொடுவாய், முல்லை)

2வது லெப். தர்சினி
பாக்கியநாதன் ரகுசினி
மட்டு அம்பாறைக் குடியேற்றத்திட்டம், உடையார்கட்டு, முல்லை (9ம் குறிச்சி, அக்கரைப்பற்று, அம்பாறை)

2வது லெப். குறிஞ்சிமணி
மரியதாஸ் பத்திரதாதன்
பொருளம்மியம், பெரியமடு, மன்னார் (கற்கடந்தகுளம், முருங்கன், மன்னார்)

2வது லெப். நிலவழகன்
சுப்பிரமணியம் சசிவேசன்
இல: 12, 12ம் யூனிற், பாலிநகர், வவுனிக்குளம் (அளவெட்டி, யாழ்)

வி.வே. அகன்குயில்
மாறிமுத்து வாமதேவி
விடத்தல்தீவுக் குடியிருப்பு, மன்னார் (சுழிபுரம், யாழ்)

வி.வே. வேணி
பொன்னம்பலம் தில்லைநடேஸ்வரி
இல: 38, கணைக்குடியிருப்பு, கரியாலைநாகபடுவான், முழங்காவில், மன்னார்

வி.வே. புரட்சி
செல்வரத்தினம், புல்பவதி
இல: 01, ரங்கன் குடியிருப்பு, ஜெயபுரம், மன்னார் (விக்காவில், காரைநகர், யாழ்)

வி.வே. குட்டியழகி
அன்றப்பிள்ளை பிரதீபா
(5ம் வட்டாரம், குமுமுமுனை, முள்ளியவளை, முல்லை) (குருநகர், யாழ்)

வி.வே. கதிர்வன்
குலசிங்கம் ஜெனதீபா
மணியங்குளம், ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி

வி.வே. புதியவன்
வடிவேல் ஜீவிதா
வைத்தியசாலை வீதி, கட்டைக்காடு, பெரியகுளம், கண்டாவளை, கிளிநொச்சி
இல: 292, தருமபுரம், கிளிநொச்சி

வி.வே. யாழினி
சௌந்தராஜா இராசலட்சுமி

துரிசடி, மணியங்குளம், ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி (உதயநகர், கிளிநொச்சி)

வி.வே. திருத்தம்பி
மாட்சாமி மணிவண்ணன்
குரவயல் தெற்கு, உடையார்கட்டு, முல்லை (கண்டி)

நெடுங்கேணிப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 5.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

கரும்புலி மேஜர் அருளன்
சந்தையடி வீதி, மல்லாவி (சங்கராப்பிள்ளைவீதி, ஆனைக்கோட்டை, யாழ்)

கரும்புலி மேஜர் சசி
இராசரத்தினம் சுகந்தினி
குசையப்பர் கோவிலடி, 10ம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு (சித்தங்கேணி, யாழ்)

நெடுங்கேணிப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 07.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

லெப். பரணி
விநாயகமூர்த்தி கேதீஸ்வரன்
ஆலம்சேனை, முதுதூர், திருமலை

கப. எழில்முகி
பலீஸ் இளையராணி
5ம் வட்டாரம், இரணைப்பாலை, புதுக்குடியிருப்பு (மணற்காடு, குட்டைநை, யாழ்)

ஓட்டியமலைப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 4.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

லெப். பழனித்தம்பி
ஆறுமுகம் ஆனந்தக்குமார்
இல: 45, 50 வீட்டுத்திட்டம், பெரியமடு, மன்னார் (1ம் யூனிற், சேமமடு, வவுனியா,)

கொக்கியாப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 4.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

வி.வே. ஆதியன்
சிவஞானசுந்தரம் தளேந்திரகுமார்
விநாயகபுரம், முதுதூர், திருமலை

கிப்பட்டமுறிப்பு பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 5.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

கப. வேங்கையரசு
சின்னத்தம்பி துரைநாயகம்
சுனேக்குடியிருப்புத்திட்டம், கைவேலி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை (இரணைக்கேணி, குச்சுவேலி, திருமலை)

2வது லெப். ஆதங்கன்
முத்து உமாரமேஸ்வரன்
தட்சணாமருதமடு முகாம், மடு, மன்னார் (சின்னத்தம்பிபளை, வவுனியா)

2வது லெப். கபிலன்
சிதம்பரப்பிள்ளை ஜெயராஜா
ரோயல் திட்டம், வன்னியுளம், புதுக்குடியிருப்பு (7ம் வட்டாரம், குச்சுவேலி, திருமலை)

2வது லெப். கானப்பிரியா
மாணிக்கராசா சிறீலித்தியா
வேருகல்முக்குதுவாரம், மாவுடிச்சேனை, திருமலை

கப. புவி (விஜே)
இராசையா ரமேஸ்
இருதயபுரம், முதுதூர், திருமலை

கப. புவாசன் (புவாசம்)
முருகன் தேவராசா
நவபுரம், கைதடி வடக்கு, கைதடி, யாழ்

கொக்குத்தொடுவாய் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 07.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

மேஜர் விவேகன்
வேலுப்பிள்ளை உதயகுமார்
7ம் வட்டாரம், இரணைப்பாலை, புதுக்குடியிருப்பு (தேனியம்பை, ஒழுங்கை, வல்வெட்டித்துறை, யாழ்)

கொக்குத்தொடுவாய் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 11.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

மேஜர் கதிர்வன்
மருத்தனுப்பிள்ளை மேரியசிந்தா
ஜெகநாதன் குடியிருப்பு, நாச்சிக்குடா, மன்னார்

கிலேரன் திட்டப்பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 07.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

லெப். சங்கீதன்
பழனித்தம்பி அருளராசா
யானைகட்டியவெளி, மன்னார், மட்டக்களப்பு

2வது லெப். இசைநாதன்
வடிவேல் சிவகுமார்
அக்கரைப்பற்று-9, அம்பாறை

2வது லெப். காரழகன்
கிருபைரெட்டினம் விஜயகுமார்
பெரியதம்பிரான் வீதி, 5ம் குறிச்சி, ஏறாவூர், மட்டக்களப்பு

வி. வே. இசைவேந்தன்
முனுசாமி விஜயகுமார்
5ம் வட்டாரம், கண்டலடி, வாகரை, மட்டக்களப்பு (கற்றன், பழைய சாமி, மலைத்தோட்டம்)

வி.வே. ஆத்தித்தம்பி
அருளானந்தம் குணாகரன்
கண்ணகிபுரம், அக்கரைப்பற்று, அம்பாறை

கணகாயங்குளம் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 08.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

லெப் ஜனார்த்தனன்
பாலசிங்கம் மயூரன்
நாவலர் வீதி, 10ம் வட்டாரம், முள்ளியவளை, முல்லை (பிள்ளையார் கோவிலடி, அச்சுவேலி, யாழ்)

மணவாரப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 08.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

லெப். சடாச்சரம்
இராமலிங்கம் புலேந்திரன்
கடுக்காமுனை, கொக்கட்டிச்சேனை, மட்டக்களப்பு

2வது லெப். குலமாறன் (வாசன்)
தம்பிராசா குலேந்திரன்
பாடசாலை வீதி, பெரியபேரத்தடி, மட்டக்களப்பு

2வது லெப். ஆர்மதி
புலனேந்திரன் சின்னத்தம்பி
பிரதேசசபைமுன் வீதி, அக்கரைப்பற்று-08, அம்பாறை

வி.வே. லிங்ககாதன்
மயில்வாகனம் கிருபைராஜா
3ம் குறுச்சி, மன்னார், மட்டு

மேஜர் யாழவன்
செல்வராசா தயாளேஸ்வரன்
4ம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை (அன்புபுழிபுரம், திருமலை)

2வது லெப். பொற்கேசியன்
சாமித்தம்பி ஜீவரங்கன்
துரைச்சாமி வீதி, ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு, தன்னாமுனை, மட்டக்களப்பு

2வது லெப். வீரவேல்
துரையப்பா மோகன்
பிள்ளையார் கோவில் வீதி, அம்பலாந்துறை, கொக்கட்டிச்சேனை, மட்டக்களப்பு

வி.வே. கயல்விழி
ஆரோக்கியம் நின்றா
ஊற்றுப்புலம், கோணாவில், கிளிநொச்சி (பளை, இயக்கச்சி, யாழ்)

மேஜர் வள்ளுவன்
திருநாவுக்கரசு சிவரூபன்
திருஞானசம்மந்தர் வீதி, வட்டுக்கோட்டை, யாழ்

லெப். கார்வேந்தன்
சிதம்பரம் பத்மசீலன்
தர்மகுலசிங்கம் சனசமுதாயநிலையம், வல்வெட்டித்துறை, யாழ்

2வது லெப். எழில்மங்கை
சின்னத்தம்பி ஜெயமலர்
மார்க்கண்டு வீதி, முழங்காவில், மன்னார் (பூநகரி, மன்னார்)

வி.வே. கிளிமொழி
கேசவராசா உதயலதா
10ம் கட்டை, சாமிப்புலம், நல்லூர், பூநகரி (கௌதாரிமுனை, பூநகரி, மன்னார்)

மணவாரப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலில் 19.11.1999 அன்று வீரர்களின் பெயர்கள்.

2வது லெப். புகழரசன்
குலசேகரன் குடேரன்
கேப்பாப்புலடி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லை (உரும்பிரம் தெற்கு, உரும்பிரம், யாழ்)

2வது லெப். புகழமுது
கிறிஸ்தோபர் ககிந்தமலர்
பாசிமோட்டை, வட்டங்கண்டல், மன்னார்

றித்தான் ஒரு மிருகம். பல மொழிகளில் பல குரல்களில் ஒன்றாக ஒலித்து மிரட்டும் அந்த கொடுங்குரல்களுக்கு மத்தியில் தமிழ்க்குரலும் ஒலித்தது.

ஒருவன் அம்மாவை மிக நெருங்கி வந்து கொன்றுவிடும் குரூரப்பாவையை விசியவனாய்... தமிழில் கேட்டான்.

'எங்கேயடி உன் மகன் மோகன் புவி' கேட்டுவிட்டு அம்மாவின் தலைமுடியைப் பிடித்து உலுப்பினான் அந்தச் சண்டாளன். அந்தச் சின்னவயதிலும் என் இரத்தம் குடேறியது. என்ன செய்யவது எங்கள் அம்மாவைப் போட்டு சித்திரவதை செய்கிறார்களே... அமுதேன் துடித்தேன் கடவுளை மன்றாடினேன்.

அண்ணா உள்ளிருந்து ஓடிவந்து அம்மாவைக் காக்க முயன்றார். எங்கள் அம்மாவின் சட்டையைக் கிளித்து பரிசுசித்தது அந்த இராணுவ மிருகங்கள். இரத்தக் கண்ணீர் வடித்தோம். அதைத் தவிர எம்மால் என்ன செய்யமுடியும்.

அண்ணா கையெடுத்துக் கும்பிட்டு, மன்றாடினார். இந்த இராணுவ மிருகங்களோ

அண்ணாவைச் சூழ்ந்து நின்றுகொண்டு கைகளாலும் கால்களாலும் உதைத்தன.

அன்று.. நானும் தங்கச்சியும் எழுப்பிய அவலக்குரல் இன்றும் என் காதுகளில், எதிரொலிக்கின்றன. நினைத்த மாதிரி ரத்தில் கண்களில் மீண்டும் மீண்டும் நீர் திரையிடச் செய்யும் அந்தக் கொடிய நினைவுகளை எப்படி மறப்பது?

அந்த இடத்தில் வைத்து அண்ணாவைக் கைதுசெய்தனர் அந்த இராணுவ மிருகங்கள். நாங்கள் கத்திக் குழறினோம். உதவிக்கு யார்தான் வருவர்? விசாரித்துவிட்டு விடுவோம் என, எங்கள் ஆசை அண்ணாவை விலங்கிட்டுக் கொண்டு சென்றனர் அந்த இராணுவ விலங்குகள். அண்ணா எங்களைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி சென்றார். அவரது கண்கள் எங்களை அழவேண்டாம் என்று கேஞ்சியது.

நாய்களின் குரைப்புக்கு மத்தியில், அட்டகாசமான சிரிப்பொலிகளுடன் இந்த இராணுவ விலங்குகள் அண்ணாவை றக் வண்டியில் ஏற்றினர். 'அண்ணா...' நானும் தங்கச்சியும் கத்தினோம். அம்மா தலையில் அடித்து ஒப்பாரி வைத்தார்.

றக்கில் இருந்தபடி அண்ணா எங்களை மீண்டும் பார்த்தார். தாய்க்குத் தாயாக தந்தைக்குத் தந்தையாக எங்களை யெல்லாம் கவனித்த அண்ணாவை.. இறுதியாகப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் அதுதான் என, நான் அப்போது உணர்வில்லை. என்றாலும் அண்ணாவைப் பார்க்க பெரிதும் பாவமாய் இருந்தது. என்னால்.. தாங்கிக் கொள்ளமுடியாத ஆற்றாமையாலும் வேதனையாலும் துடித்தேன்.

இது நடந்ததன் பின்னர் எங்களின் வாழ்க்கையின் நிம்மதியே பறிபோனது. அம்மா, அப்பா, நான் தங்கச்சி என, எல்லோரும் அண்ணாவைத் தேடி அலையாத இடங்கள் இல்லை. எத்தனை மைல்கள் நடந்திருப்போம். எத்தனை முகாம்கள் அசன்று, இராணுவ அதிகாரிகளைச் சந்தித்திருப்போம். எத்தனை நாட்கள் எத்தனை மாதங்கள் இப்படியாக அலைந்து அலைந்து... இடிந்துபோய்... வாழ்வில் சூனியம் தொற்றிய குடும்பமாய் ஒடுங்கிப் போனோம்.

இந்தக் கொடுமை நடந்ததன் பின்னர், எங்கள் பெரியப்பாவின் உதவியுடன் வெளிநாடு வந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்

றேன். உழைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு என்கும்பத்தை பார்த்துக்கொள்ள முடிகின்றது. மீண்டும் குடும்பம் எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றனர். பழையபடி சிரிக்க முனைகின்றோம். சந்தோசங்களில் கலந்துகொள்கின்றோம். ஆனால்... எங்கள் அண்ணா..?

பொறுப்பாக எங்களைப் பக்குவமாய் பார்த்த அண்ணா..?

தாய்க்குத் தாயாகவும் தந்தைக்குத் தந்தையாகவும் பரிவோடும் பாசத்தோடும் எம்மை வளர்த்த அண்ணா..?

கைதுசெய்யப்பட்டு..... விலங்கிடப்பட்டு.. இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது... திரும்பி எம்மைப் பார்த்த அண்ணாவின் முகம் என் நெஞ்சில் இன்னமும் நெருப்பாக. அந்த அன்பு முகத்தை இனிப்பார்க்க மாட்டோமா என்ற தவிப்பு... விதிமுடியும் காலம் வரை தொடரவே செய்யும்.

ஒரு குற்றமும் அறியாத எங்கள் அண்ணாவை எம்மிடம் இருந்து புறித்த அந்தக் கொடிய அரசாங்கத்தின் முகங்களும் அருவருப்பாக என் நெஞ்சில்.

வ.குணபாலன்-சஹி அரேரியா

மாவீரர் நாள் கையேட்டிலிருந்து

மாவீரர்

தேச விடுதலைக்காகத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்தும், எதிரிப் பாசறையை வெடிபுகண்டு கொண்டு தகர்த்தும், சத்திய வேள்வியில் நீத்தமும் வேகி, கொடியது பறந்திட உயிரினை சுயந்து உடலை உரமிட்டு செங்குருதியால் வரலாறு படைத்து தமிழீழ மண்ணெங்கும் நினைவுச் சிலைகளாய், ஓவியமாய் வெள்ளை மலரேந்திய வேதங்களாய் ஈழமண்ணில் புது விதைகளாய், விடுதலையின் தீச்சுடராகி தேசமெங்கும் சோதியாய் நிற்பவரே மாவீரராவர்.

ஏன் இவர்கள் மாவீரர்கள்?

தமிழ்இன விடிவிற்காய் மரணித்தவர்கள். தேசம் தூங்கியபோது விழித்திருந்தவர்கள். உணர்வுத்தீக்களை தமக்குள்ளே சிறை போட்டவர்கள். தேச மக்களின் பாசப் பிணைப்புக்களுக்காக தமது பாசங்களைப் பொசுக்கியவர்கள். பள்ளிப்பராயத்தை பள்ளித்தொழுக்காய் பறிகொடுத்தவர்கள். ஊரெல்லாம் உறங்கும்வேளை உறக்கமின்றி விழித்தவர்கள். எல்லைசுற்றி வேலிச்சிலையாய் நின்றவர்கள் தமது மக்களுக்காய் கால்களை, கரங்களை இழந்து நின்றவர்கள்.

மாவீரர் நாள் (நவம்பர் 27)

தேச விடுதலைக்காக மரணித்த மாவீரர்களுக்கு தமிழீழ மண்ணில் மாவீரர் நாள் உறுதிப்படாது. இவ் எழுச்சி நாளே தமிழீழத்தின் தேசிய நாளாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விடுதலைப் புலி வீரர்களில் முதலாவதாக வீரச்சாடுவய்திய மாவீரர் சத்தியநாதனின் (சங்கர்) நினைவுநாளை நவம்பர் 27ஐ தமிழீழ தேசம் மாவீரர் நாளாக பிரகடனம் செய்துள்ளது. வரும் தோறும் இப்புனித நாளினை தமிழினம் உணர்வுபூர்வமாகக் கொண்டாடுகின்றது, நினைவு கூருகின்றது.

மாவீரர் நாளை எதிர்கொள்ளுதல்

மாவீரர் நாளானது மாவீரர் எழுச்சிநாளாகத் தமிழீழமெங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றது. எழுச்சி யிருந்த இந்த மாவீரர் எழுச்சி நாளானது நவம்பர் 25ல் தொடங்கி நவம்பர் 27ல் முடிவடைகின்றது. இம் மாவீரர் நாட்களைக் கொண்டாடும் முகமாக நவம்பர் 25ம் நாளுக்கு முன்னதாகவே தமிழீழமெங்கும் புனிதப்பட்டு விடுகின்றது. மாவீரர் தூபிகள், நிழற்படங்கள் அமைந்த இடங்கள், இல்லங்கள், ஒழுங்குகள், வீதிகள், கல்விக்கூடங்கள், பொது இடங்கள், காரியாலயங்கள் அனைத்தையுமே மக்கள் அனைவரும் தனித்தும், ஒருமித்தும் புனிதமாக்கி விடுகின்றனர். இவையாவும் மாவீரர் நினைவாக அலங்கரிக்கப்பட்டு தமிழீழ நாடு புதுப் பொலிவுடன் விளங்கும்.

மாவீரர் எழுச்சி நாட்கள் 25-27

ஆரம்ப நாள் காலை 8.00 மணிக்கு தேசியக்கொடி ஏற்றத்தைத் தொடர்ந்து, மாவீரர் எழுச்சி நாட்கள் கொண்டாட்டம் ஆரம்பமாகும். தமிழீழம் முழுவதும் எழுச்சிக்கோலம் பூண்டு பொலிவுடன் விளங்கும். அனைத்துத் தமிழீழ மக்களும் அலங்கரிப்பு நிகழ்ச்சியிலும், வீரவணக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொள்வார்கள். வேறு களியாட்டங்கள், கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறமாட்டாது. தேவையற்ற கேளிக்கைகள், வேண்டத்தகாத சூழ்நிலைகள் மறைந்துவிடும், மதுச்சாலைகள் மூடப்பட்டு மது பாவிப்பதை நிறுத்தி விடுவார்கள். வீடுகள் தோறும் விடுதலைக் கீதங்கள் ஒலிக்கும். மக்கள் பிரிவு பிரிவாக, அமைப்புக்கள் ரீதியாக ஆக்கபூர்வ வேலைத் திட்டங்களிலும், மற்றும் மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகளிலும் கலந்துகொள்வார்.

பாடசாலைகள்

ஆசிரியர்கள் மாவீரரின் மாண்பினையும், மாவீரர் நாளின் மகிமையையும் மாணவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெளிவினை ஏற்படுத்துவார்கள். பாடசாலைகள் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். நவம்பர் 25ம் நாள் காலை 9.00 மணிக்கு தேசியக்கொடி ஏற்றலும், பாடசாலைகளில் வீரவணக்கக் கூட்டங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். மாவீரர் நினைவாக சமூக சேவைகளிலும் ஈடுபடுவர். மாவீரருக்கு மலர் வணக்கம் செலுத்தும் பணியினை மாணவர்கள் பெருவிருப்புடன் செய்வார்கள். இந்தத் தேசிய விழாவில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், பொதுமக்களும், பொது நிறுவனங்களும் முழுமையாக இணைவதில் தேசியப்பற்று உரமேற்றப்படுகின்றது.

மாவீரர் எழுச்சி நாட்களின் நிகழ்வுகளும் நடைமுறை ஒழுங்குகளும்

1988ம் ஆண்டில் நவம்பர் 27ம் நாள் மாவீரர் நாளாகவும், 1990ம் ஆண்டிலிருந்து 1994ம் ஆண்டு வரை நவம்பர் 21ம் நாளிலிருந்து 27ம் நாள்வரை மாவீரர் வாரமாகவும் தமிழீழ மக்களால் எழுச்சி நிகழ்வாக நடைபெற்று வந்த தமிழீழ மாவீரர் எழுச்சி நாள் நிகழ்வுகள், 1995ம் ஆண்டிலிருந்து நவம்பர் 25ம் நாளிலிருந்து 27ம் நாள்வரை மூன்று நாட்கள் தமிழீழ மாவீரர் எழுச்சி நாட்களாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழீழ தேசியக்கொடி ஏற்றலுடன் மாவீரர் எழுச்சி நாள் ஆரம்பமாகும்

மாவீரர் நாள் தொடக்க நிகழ்வுகள்

01. சுடரேற்றல்
02. தேசியக்கொடியேற்றல்
03. மலர் வணக்கம்
04. அகவணக்கம்
05. உறுதியுரை
06. நினைவுரை

என்பன வரிசை ஒழுங்கில் மேற்கொள்ளப்படும். தொடக்க நிகழ்வுகள் மாவீரர் எழுச்சி நாட்களான மூன்று நாட்களிலும் நடைபெறும்.

தேசியக்கொடியேற்றல்

மாவீரர் எழுச்சி நாட்களுக்கான நிகழ்வுகள் நவம்பர் 25ம் நாளன்று காலை 8.00 மணிக்கு தேசியக்கொடி ஏற்றலுடன் ஆரம்பமாகும்.

மாவீரர் துயிலுயில்லங்களில் 25ம் நாள் காலை 8.00 மணிக்கு ஏற்றப்படும் தேசியக்கொடி நவம்பர் 27ம் திகதி மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் நிறைவடைந்த பின் இறக்கப்படும்.

இயக்கப் பணிமனைகள், தளங்களில் முதல் இரண்டு நாட்களிலும் மாலை 6.00 மணிக்கு கொடி இறக்கப்பட்டு, மறுநாள் காலை ஏற்றப்படும். நவம்பர் 27ம் திகதி மாவீரர் நிகழ்வுகள் நிறைவடைந்த பின் இறக்கப்படும்.

பொது நிறுவனங்களிலும், பள்ளிகளிலும் ஒவ்வொரு நாளும் பணி முடிந்த பின் பகல் 12.01ன் பின்பாகவும் மாலை 6.00 மணிக்கு முன்பாகவும் தேசியக்கொடி இறக்கப்பட்டு, மறுநாள் காலையில் ஏற்றப்படவேண்டும்.

(தேசியக்கொடி ஏற்றுதல், இறக்குதல் தொடர்பான கூடுதலான விளக்கங்கள் தேசியக்கொடிப்பயன் பாட்டு விதிக்கோவை என்னும் நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.)

நினைவொலி எழுப்பலும், சுடரேற்றலும்

27ம் திகதி சுடரேற்றும் நேரத்தை தமிழீழ மக்கள் அனைவரும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். மாலை 6.05 மணிக்கு தமிழீழமெங்கும் சமகாலத்தில் அனைத்து ஆலய, தேவாலய மணிகளும் ஒரு மணித்துளி நேரம் ஒலி எழும்பும். அந்த நேரத்தைத் தொடர்ந்து எல்லா மக்களும் அகவணக்கம் செலுத்துவார்கள்.

துயிலுயில்ல மைதான நடுவில் அல்லது பீடத்தில் சற்று உயரமான பெரிய சுடர் நாட்டப்பட்டிருக்கும். மக்கள் வெள்ளம் உணர்வுக் கொந்தளிப்போடு மைதானத்தைச் சுற்றி நின்று தியாகங்களை நெஞ்சில் நினைத்திடத் தீச்சுடர் ஏற்றப்படும். அமைப்பின் முதன்மையானவர்கள் மத்திய சுடரை ஏற்ற மாவீரரின் பெற்றோர், உரித்துடையோர் தீச்சுடரை சமகாலத்தில் ஏற்றுவார். சமகாலத்தில் ஒவ்வொரு இல்லங்களிலும், வாசலிலும் மாவீரரின் சுடரொளியை அனைவரும் ஏற்றுவார்.

சுடரானது சுவாஸை விட்டெரியும். ஒவ்வொரு சுடர்களிலும் மாவீரர்களின் முகங்கள் பிரகாசிக்கும். தமிழீழ முழுவதும் சுடரொளி ஒங்கிப்பரவும். மக்கள் குழறி எழுந்து கண்ணீர்விட்டு நிற்க, தியாகிகளின் காவியங்கள் ஒவ்வொரு தமிழீழ மக்கள் உணர்வுகளிலும் மீட்டப்படும்.

சுடரேற்றி தியாக தீபங்கள் இவை என்று கூறத்தக்கதாக நினைவுகூரப்படவேண்டும். வானத்தில் மின்னும் நட்சத்திரங்கள் போல, தமிழீழமெங்கும் மாவீரர் சுடர்கள் இந்நேரத்தில் எங்கும் ஒளிரவேண்டும். சிட்டி விளக்குகள் ஏற்றி நினைவு கூரலாம். வாசலில் தீப்பந்தங்கள் எரியும், பொது இடங்களில் பெரிய சுடர்களை ஏற்றியும் நினைவு கூரவேண்டும். இந்த சுடரேற்றும் நிகழ்வானது, விடுதலைப் பாதைக்கு உறுதியையும், உணர்வையும் கொடுத்து நிற்கின்றது.

நவம்பர் 27 இரவு நிகழ்வுகள்

தேசியத் தலைவர் அவர்களின் மாவீரர் நினைவுரை.

இன்று மாலை 6.05 மணிக்கு ஒலி எழுப்பும் நிகழ்வு தொடங்கக்கூடியதாக தேசியத் தலைவர் அவர்களின் மாவீரர் நினைவுரை நிகழ்வு இடம்பெறும்.

நினைவொலி எழுப்புதல் (6.05மணி)

தேசியத் தலைவர் அவர்களின் மாவீரர் நினைவுரை நிறைவுடைந்தவுடன் உடனடியாக 6.05 மணிக்கு அனைத்து வழிபாட்டிடங்களிலும் மணி ஒலி ஒரு மணித்துளி நேரம் எழுப்பப்படும். வழிபாட்டில் பணியில் ஈடுபடும் ஊர்திகள் தவிர அனைத்து ஊர்திகளும் நிகழ்ச்சி தொடங்குவதற்கு ஏற்றவகையில் நிறுத்தப்பட்டு அமைதி பேணப்பட வேண்டும்.

அக வணக்கம் (6.06 மணி)

மாவீரர்களுக்கான நினைவொலி நிறுத்தப்பட்டவுடன் 6.06 மணிக்கு மாவீரர்களுக்கான ஒரு மணித்துளி அகவணக்கம் செலுத்தப்படும். இந்நேரம் இல்லங்களிலும், ஏனைய இடங்களிலும் இருக்கும் தமிழீழ மக்கள் எழுந்து நின்று மாவீரர்களை நினைவில் நிறுத்தி அகவணக்கம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

ஈகைச் சுடரேற்றுதல் (6.07 மணி)

அகவணக்கம் நிறைவுற்றதும், 6.07 மணிக்கு ஈகைச்சுடர் ஏற்றப்பட வேண்டும். (மாவீரர்களின் பெற்றோர் அவரவர் சுடரேற்ற வேண்டிய கல்லறைகள், நினைவுக்கற்களுக்கு முன்னால் 5.45 மணிக்கு நிற்கக்கூடிய வகையில் அனைத்து ஒழுங்குகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்).

மாவீரர் துயிலுயில்லங்களிலுள்ள மாவீரர் கல்லறைகள், நடுகற்கள் முன் மாவீரர்களின் பெற்றோர், குடும்பத்தினர் அதேநேரம் மாவீரர் துயிலுயில்லங்களில் இடம்பெயர்ந்த மாவீரர் பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கென ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இடங்களில் ஈகைச்சுடர் ஏற்றுவர்.

இவைதவிர, துயிலுயில்லங்களுக்கு வராத பொதுமக்கள் தமது இல்லங்கள், பொது இடங்கள், அலுவலகங்கள், விளையாட்டு இடங்கள், தொழிற்சாலைகள் போன்ற இடங்களில் உரிய நேரத்தில், உரிய முறைப்படி ஈகைச்சுடரேற்றுவர். ஈகைச்சுடரேற்றுப்போது மாவீரர் பாடல் ஒலிக்கப்படும். (மாவீரர் ஈகைச் சுடர் ஏற்றப்படும் நேரத்தில் அதன் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளாது வீதிகளில் ரயர்களை எரிப்பதோ அல்லது வேறுவகையில் ஒளி உருவாக்குவதோ தவிர்க்கப்பட வேண்டும்).

-தமிழீழ மாவீரர் பணிமனை

வீர வணக்கம்

தொடரும் ஓயாத அலைகள் 04 நடவடிக்கையில் கரும்புலித் தாக்குதலில் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்ட கரும்புலிகளான...

கரும்புலி மேஜர் வர்ணன்/வேலன்
வடிவேல் தங்கத்துரை
மட்டக்களப்பு
த.மு: பொன்னகர், முள்ளியவளை

கரும்புலி மேஜர் கோபிதாஸ்
துரைச்சாமி ஜீவகணபதி
வவுனியா

கரும்புலி கபடன் சந்திரபாபு
குமாரசாமி சந்திரகலா
மட்டக்களப்பு

24.10.2000 மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் எல்லைக்கிராமமான காமின்புரம் பகுதியில் சிறிலங்காப் படைகளுடன் ஏற்பட்ட மோதலில் போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்தார்.

லெப். அருள்மதன்
வேலுப்பிள்ளை ஜீவராஜ்
அம்பாறை.

26.10.2000 அன்று ககயீனம் காரணமாக நாட்டுப்பற்றாளர் ஒருவர் முல்லைத்தீவில் சாவடைந்தார்.

நாட்டுப்பற்றாளர் நவந்தன்
யாழ் மாவட்டம்
10ஆம் வட்டாரம், புதுக்குடியிருப்பு
முல்லைத்தீவு.

29.10.2000 அன்று அம்பாறை பணங்காட்டுப்பால் பகுதியில் ஏற்பட்ட மோதலில் இரு போராளிகள் வீரச்சாவடைந்தனர்.

2ஆம் லெப் மகாந்தி
தர்மலிங்கம் திப்பன்
மட்டக்களப்பு

கிடைக்கப் பெற்ற மாவீரர்களின் பெயர்கள்

கபடன் புவராஜ்
குருநாதன் ரகுநாதன்
அம்பாறை

29.10.2000 அன்று தென்மராட்சி கனகம்புளியடிப் பகுதியில் பெருமெடுப்பில் முன்னேறும் படைமையினர் மீது விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட வழிமறிப்புத் தாக்குதலில் இரு போராளிகளும் இரு எல்லைப்படை வீரர்களும் வீரச்சாவடைந்தனர்.

லெப். இறைமகன்
ஞானசுந்தரம் சயந்தன்
யாழ்.மாவட்டம்
த.மு: குருகுலம், முழங்காவில், மன்னார்.

2ஆம் லெப். பாவரசன்
ஆனந்தராசா ருபேந்திரன்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: இல.645, 6ஆம் யூனிட்,
இராமநாதபுரம், வட்டக்கச்சி

சிறப்பு எல்லைப்படை **வீரவேங்கை ராஜன்**
சாமித்தம்பி ராஜன்
அம்பாறை
த.மு: நளாயினி குடியிருப்பு, பொன்னகர்,
முள்ளியவளை

சிறப்பு எல்லைப்படை **வீரவேங்கை மூர்த்தி**
இலட்சுமணன் மயில்வாகனம்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: நளாயினி குடியிருப்பு, பொன்னகர்,
முள்ளியவளை

3.11.2000 அன்று மணலாற்றுப் பகுதியில் சிறிலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட மோதலில் போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்தார்.

2ஆம் லெப் சிறீதர்
சண்முகம் இரவீந்திரன்
மட்டக்களப்பு

04.11.2000 அன்று திருகோணமலைக் கடற்பரப்பில் சிறிலங்காக் கடற்படைக்கெதிராக இடம்பெற்ற கடற்கரும்புலித் தாக்குதலில் இரு கடற்கரும்புலிகள் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

கடற்கரும்புலி லெப்புனன்
கேணல் நரேஸ்
முருகேசு சண்முககுமார்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: புதுக்குடியிருப்பு

கடற்கரும்புலி மேஜர் சுடர்மணி
சிவராசா சிறீதரன்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: விசுவமடு

04.11.2000 அன்று மட்டுவில் பகுதியில் சிறிலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட மோதலில் சிறப்பு எல்லைப்படை வீரரொருவர் வீரச்சாவடைந்தார்.

சிறப்பு எல்லைப்படை **வீரவேங்கை ஹரி**
சிவலிங்கம் இதயவர்தமன்
யாழ் மாவட்டம்
த.மு: புவரசங்குளம், மல்லாவி

04.11.2000 அன்று கிளாலிப் பகுதியில் சிறிலங்கா இராணுவத்துடன் ஏற்பட்ட மோதலில் போராளி ஒருவர் வீரச்சாவடைந்தார்.

லெப் கேணல் தர்சன்
யாழ் மாவட்டம்
யோகபுரம், மல்லாவி

தேசிய மாவீரர் நாள் -2000-

ஐரோப்பாவில் மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகள் நடைபெறும் இடங்களும், காலங்களும்

டென்மார்க்

இடம்: Kongrescenter
Herning
காலம்: 25.11.2000 சனிக்கிழமை
பி.ப 4.30 மணி

இடம்: Fritidscenter
Holbeck
காலம்: 02-12-2000 சனிக்கிழமை
பி.ப 4.30

பிரீத்தானியா
இடம்: London Arena, Limeharbour,
London. E14 9TH
காலம்: 02-12-2000 - சனிக்கிழமை
பி.ப 3.00

சுவிஸ்
இடம்: Bea Expo, Halle 12, Bern
காலம்: 27-11.2000 திங்கள்
பி.ப 1.30

நோர்வே
இடம்: Folkethus, Oslo
காலம்: 25-11-2000 சனி
மாலை 6.00

ஜெர்மனி
இடம்: Helmut-Kornig Halle,
Strobelalle 42
44139 Dortmund.
காலம்: 25-11-2000 சனிக்கிழமை
பி.ப-3.30

சுவீடன்

இடம்: Fittjaskolan, Fittja, Stockholm.
காலம்: 02.12.2000 சனிக்கிழமை
பி.ப-3.00

பிரான்ஸ்

இடம்: Espace Jean Monnet
47-Rue des solets
94533 Rungis
காலம்: 03.12..2000 ஞாயிறு
பி.ப 3.00

நெதர்லாந்து

இடம்: Maresca hall, Satreweg 1-3,
Utrecht
காலம்: 02.12..2000 சனிக்கிழமை
பி.ப 3.00

இத்தாலி

இடம்: Domenica alle ore 15.00
Sala Centro Fiori
Quatire Navile, Via Cotki.No.10
Territorio Corticella, Bologna
காலம்: 26.11.2000 ஞாயிறு
இடம்: Sala Ranchivile (Don Bosco)
via Liberta 130,
Palermo
காலம்: 03.12..2000 ஞாயிறு
தொடர்புகளுக்கு: (39) 091 61 62 804

காவல்துறை

நாம் சிந்திய கண்ணீருக்கும்
செந்நீருக்கும் பதில் சொல்லிக்
காலம் காட்டாறாய்ப் பெருக்கெடுத்தது.
வேகாவனத்திலிருந்து புறப்பட்டு
மரங்களிடை முளைத்த
முட்புதர்களை வேரொடு பொசுக்கி
அனல் வீச்சுக் கொட்டிப்
பரந்தோடியது அது.
கிழக்கும் மேற்குமாய்
பிரிவுற்றோமென்ற
அச்சத்துடன் மனம் பொருமிய
உள்ளங்கள் குளிர
இதய பூமியையும்
மன்னார் திருப்பதியையும்
இணைத்துப் பாய்ந்தது.

கருப்பை சுருங்கி
கனவுப் பைகளை மட்டும் நிரப்பி
காலமிட்ட பணிமுடிக்க
சொல்லாமல் சென்ற பிள்ளைகளுக்காய்
உயிரொடுங்கக் காத்திருக்கும்
தாயவளின் நிம்மதிப் பெருமூச்சு இது.
ஒதுங்க இடமின்றி
அலைந்துலைந்த கால்கள்
ஊர்சேரக் களம் விரைந்து
விடுதலைக்காக நடந்த
பயணத்தின் வெற்றியிது.

கண்ணீர் சிந்திய மனிதர்களும்
கரங்கள் உயர்த்திய புதல்வர்களும்
சுமையேற்க முன்வந்த தோள்களும்

-அம்புலி-

கனத்துக்கிடந்த எம்
காலப் பெருவளியில் ஒளிவெள்ளம்.
தணல் பூத்த இதயங்களில்
புதிய நீருற்று,
தனியொரு மனிதன்
தன்னினத்துக்காகக்
கட்டியெழுப்பிய கூட்டின்
அடைகாத்தலின் அறுவடையிது.
இதயம் இறுக்கி
ஓராயிரம் அழுத்தங்களுக்குள்
அயிழ்ந்து போகாது
தாரக மந்திரம் உரக்கப்பாடி
கனவுப் பூக்களின் கண்வழிப்புக்காய்
உயிர் சிந்திய வரலாறிது.

வரலாற்றில் எமை நியிர்த்திய
வல்லமையின் வழிகாட்டலும்
சேர்ந்து பெருக்கெடுத்த ஜீவநதியிது.

காலக்கொடுமையால்
கட்டுண்டு கிடந்த இனத்தின்
மான எழுச்சிக்கு
மணிமகுடம் சூட்டிற்று
எங்கள் சுடுதிறன்.
நெருப்பு மழை பொழிந்து
நீசர்களை எரித்தன
எம் சுடுகலன்கள்.

எம் வல்லமை சிதைக்க
வலிந்து படை திரட்டி
எம் வாசல் வந்த

சிங்களத்து வீரர்கள்
திறந்து வைத்த போர்மேடையெல்லாம்.
எம் புதிய கலைகள்
அரங்கேறத் தொடங்கின.

எதிரீ திறந்து வைத்த திசைகளெல்லாம்
தீயெனச் சுட்டோம்.
இனித் திரும்பிப் பார்க்க முடியாது
வந்தோரை வழியனுப்பி வைத்தோம்.

இந்த நூற்றாண்டு விடைகொடுக்கும்
கால இடைவெளிக்குள்
எம் உதிரமை கொண்டு
கரங்கள் எழுதிய வரலாற்றைக்
கண்ணி உலகிற்கு கைதுக்கி
காட்டினோம்.
விண்விதாடும் தீயெழுப்ப
நாம் நடத்திய வேள்வியில்
எமக்காய் ஒளிகால
விடிவெள்ளியொன்று
புதிதாய் பிறப்பதை
எம்மை அங்கீகரிக்க
விரும்பாதவர்களும் புரிந்துகொண்டனர்.

காலச் சக்கரம் - எம்
கரங்களுக்குள் சுழர
காட்டாறு பாய்ந்த வீதிகளில்
எம் கால்கள் படர்கின்றன.
பசுமை காய்ந்த பூமியில்
காயங்கள் தெரிகின்றன.

நெல் விதைத்த வயற்பரப்பில்
நச்சு விதைகள் உறுத்துகின்றன.
உருத்திரியாத ஊர்களில்
எல்லைகள் தெரியவில்லை.
நடந்ததெல்லாம்
எமது கோடையென நினைத்திருப்பே
இது மாரிமழைக்காலம்.
பூமி திருத்த விரையும்
கர்வலர்களாய் நடக்கின்றோம்.

மிடுக்கேறிய பலமுடன்
யிகுந்த தந்துணிவுடன்
வியாபித்த நெஞ்சங்களோடு
இதயத்திலிருந்து மீண்டும்
மனிதரெனப் பிறந்து.....
இன்னும் மீட்கப்படாத எம் எல்லைகளை
நோக்கி.....

பதிவு

 AUSTRALIA TCC P.O. Box 375, Preston, Victoria 3072.	 CANADA WTM 64 Eaton Avenue, Toronto, Ontario M4J 2Z5.	 DENMARK LTTE P.O. Box 47, 7400 Herning.	 FRANCE TCC 341 Rue Des Pyrenees, 75020 Paris.	 GERMANY TCC Postfach 101613, 46016 Oberhausen.	 ITALY TCC Via Paolo Balsamo-11, 90100 Palermo.
 NETHERLANDS TCC P.O.Box 18600, 2502 EP Den Haag.	 NORWAY TCC P.O.BOX 1699 Vika, 0110 Oslo.	 SWITZERLAND WTTC Josés Str - 110, 8005 Zurich.	 SWEDEN TCC Glomminge Grand-25 3rd Floor, 16362 Spanga.	 UNITED KINGDOM UTO Eelam House, 202 Long Lane, London SE1 4QB.	 U.S.A W.T.C.C 170-10 Cedarcroft Road Suite 1-L, Jamaica New York 11432.